

คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รายละเอียดของหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตร
ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๑ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. ข้อมูลทั่วไป	๑
๒. ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	๕
๓. ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	๗
๔. ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล	๓๒
๕. หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	๓๗
๖. การพัฒนาอาจารย์	๓๘
๗. การประกันคุณภาพหลักสูตร	๔๐
๘. การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร	๔๕
ภาคผนวก	

รายละเอียดหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชานิติศาสตร์

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อหลักสูตร	
ภาษาไทย	: หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
ภาษาอังกฤษ	: Master of Laws Program
๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	
ชื่อเต็ม (ภาษาไทย)	: นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ)	: Master of Laws
ชื่อย่อ (ภาษาไทย)	: น.ม.
ชื่อย่อ (ภาษาอังกฤษ)	: LL.M.
๓. วิชาเอก	
๔. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๙ หน่วยกิต	
๕. รูปแบบของหลักสูตร	
๕.๑ รูปแบบ	
หลักสูตรระดับปริญญาโท ๒ - ๕ ปี	
๕.๒ ภาษาที่ใช้	
ภาษาไทย	
๕.๓ การรับเข้าศึกษา	
นิสิตไทยและนิสิตต่างประเทศ ซึ่งสามารถสื่อสารภาษาไทยได้	
๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น	
เป็นหลักสูตรเฉพาะมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา	
ให้ปริญญาเพียงสาขาเดียว โดยที่ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต	
๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร	
๖.๑ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดเปิดสอนภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑	
๖.๒ สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	
๖.๔ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรและอนุมัติให้เปิดสอนในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในปีการศึกษา ๒๕๖๒

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- ๘.๑ ผู้บริหารหรือผู้ปกครองคณะสงฆ์
- ๘.๒ ผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ
- ๘.๓ พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหาร
- ๘.๔ ที่ปรึกษากฎหมายของรัฐ อาจารย์
- ๘.๕ ที่ปรึกษากฎหมายของภาคธุรกิจและพรรคการเมือง
- ๘.๖ นักวิชาการทั้งภาครัฐและเอกชน
- ๘.๗ ผู้บริหารในภาคธุรกิจ

๙. ชื่อ - สกุล ตำแหน่งทางวิชาการ และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง วิชาการ	คุณวุฒิ-สาขาวิชา	สำเร็จจาก	พ.ศ.
๑	พระสิทธินิติธาดา (ชัช ชิติตุโท) พรหมวัน	รอง ศาสตราจารย์ (นิติศาสตร์)	น.ด. (นิติศาสตร์) น.ม. (นิติศาสตร์) น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๕๕ ๒๕๕๒ ๒๕๔๘
๒	ดร.โกเมศ ขวัญเมือง	รอง ศาสตราจารย์ (นิติศาสตร์)	Doctorat D' Université น.บ. (นิติศาสตร์)	University of Nice, France มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๒๖ ๒๕๑๗
๓	ดร.ประเสริฐ ลิ้มประเสริฐ	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์) น.ม. (กฎหมายธุรกิจ) น.บ.ท. (เนติบัณฑิตไทย) น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี มหาวิทยาลัยเกริก สำนักอบรมกฎหมายเนติบัณฑิตยสภา มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๕๕ ๒๕๕๐ ๒๕๔๒ ๒๕๒๒

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร**๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ**

กฎหมายเป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ที่ต้องศึกษาอย่างถ่องแท้และศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อนำมาพัฒนาประเทศ ดังนั้น กฎหมายจึงเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากต่อองค์กรปกครองคณะสงฆ์ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนล้วนต้องการบุคลากรทางด้านกฎหมายมากขึ้น เพื่อพัฒนาและวิจัยด้านกฎหมายสำหรับใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนางานองค์กรให้ทันและสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

๑๑.๒ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจาก

ได้รับอิทธิพลด้านต่างๆ มาจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าว แม้จะยังมีความเป็นปัจเจกชนสูงอยู่ แต่ก็ให้ความสำคัญกับชุมชนหรือสิทธิชุมชน ทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่มีความร่วมมือมากขึ้น มีการเรียกร้องการมีส่วนร่วมจากภาคประชาสังคมมากขึ้น ทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมให้ทันต่อการอนุรักษ์สืบทอดบูรณาการและสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริหารจัดการการคณะสงฆ์

๑๒. ผลกระทบจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

เมื่อได้มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตแล้ว ภาควิชานิติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ได้คำนึงถึงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของประเทศ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านกฎหมายอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากกฎหมายกับเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรในสังคมอันรวมถึงบุคลากรของสังคมสงฆ์ ให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเมือง เศรษฐกิจและสังคมให้ได้มาตรฐานทางวิชาการเพื่อพัฒนาสังคมให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในบริบทอาเซียน และการมีบทบาทของภาครัฐและประชาชนในการพัฒนาประเทศ

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของคณะสงฆ์ไทย มีบทบาทและพันธกิจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตพระสงฆ์และประชาชนให้มีความรู้ทางพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่คือสาขาวิชานิติศาสตร์

๑๓. ความสัมพันธ์ (ถ้ามี) กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

๑๓.๑ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

- ไม่มี -

๑๓.๒ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน

- ไม่มี -

๑๓.๓ การบริหารจัดการ

- ไม่มี -

หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑ ปรัชญาและความสำคัญของหลักสูตร

๑) ปรัชญา

มุ่งผลิตมหาบัณฑิตทางนิติศาสตร์ที่มีคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรม สามารถนำไปปฏิบัติและพัฒนาวิชาชีพและวิชาการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เกื้อกูลต่อการบริหารกิจการพระพุทธศาสนาตลอดจนมีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติและประชาชน ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒) ความสำคัญของหลักสูตร

สังคมทั้งหลายต่างมีกฎ ระเบียบ กฎกติกา เพื่อคงไว้เพื่อความถูกต้องและความเป็นระเบียบ แบบแผน อย่างไรก็ตามกฎหมายเป็นตัวบทกฎหมายที่บัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้กฎหมายเกิดความศักดิ์สิทธิ์และสามารถบังคับใช้ได้และเป็นที่ยอมรับนักกฎหมายต้องเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ ดังนั้น การผลิตมหาบัณฑิตทางนิติศาสตร์สู่สังคม จึงเป็นพันธกิจและภาวะที่สำคัญยิ่งที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งเปิดหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ ต้องพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และเพื่อให้หลักสูตรมีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์กรของรัฐและเอกชนตลอดจนสังคมส่วนรวม

๑.๒ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑) เพื่อผลิตมหาบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ชำนาญการทางด้านกฎหมายและระบบงานยุติธรรมที่เหมาะสมกับสังคมไทย

๒) เพื่อผลิตงานวิจัยหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางด้านกฎหมาย และพัฒนาความเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อสร้างมหาบัณฑิตที่มีความสามารถในการผลิตผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ประเทศชาติและประชาชน

๓) เพื่อให้มหาบัณฑิตสามารถปฏิบัติหน้าที่ในวิชาชีพกฎหมาย อาทิ ผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ ทนายความ อาจารย์ นักวิชาการ นิติกร และพนักงานฝ่ายปกครอง ฯลฯ ตลอดจนการทำงานในการบริหารกิจการคณะสงฆ์และในภาคธุรกิจ อาทิ ผู้บริหาร และที่ปรึกษากฎหมาย เป็นต้น

๔) เพื่อให้มหาบัณฑิตสามารถนำความรู้ทางพุทธธรรมของพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้กับทางนิติศาสตร์ เพื่อสร้างนิติวิธีทางกฎหมายในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับคณะสงฆ์หรือสังคมประชาชน

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง แผนพัฒนาปรับปรุงที่คาดว่าจะดำเนินการในระยะ ๕ ปี		
แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้/หลักฐาน
๑. ปรับปรุงหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตให้มีมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และสอดคล้องกับความต้องการของภาครัฐและภาคเอกชน ทุกๆ ๕ ปี ๒. มอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการประจำหลักสูตร กำกับดูแล ติดตาม ผลการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ประจำ/พิเศษ ๓. พัฒนาอาจารย์ประจำ หลักสูตรให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการในงานวิชาการ และวิชาชีพ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง และนำความรู้ไปใช้ในงาน ต่างๆ อาทิ งานผลิตตำราประกอบการเรียนการสอน และงานวิจัย เป็นต้น	๑. พัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตโดยยึดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา ๒. การรับรองหลักสูตรและติดตามประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ๓. การประชุมคณะกรรมการวิชาการประจำหลักสูตร ให้อาจารย์ประจำ/พิเศษ มีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตร ๔. มีทุนสนับสนุนการเพิ่มพูนความรู้ของคณาจารย์และบุคลากรในหลักสูตร ๕. ให้อาจารย์และบุคลากรเข้ารับการอบรมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ๖. ประสานงานหาแหล่งทุนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ๒. รายงานผลการประเมินหลักสูตร เมื่อเปิดการเรียนการสอนไปแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี ๓. มีการรับรองหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน ๔. ผู้ใช้มหาบัณฑิตมีความพอใจจากผลการประเมินคุณภาพภายในและ ภายนอก ๕. หลักฐานหรือเอกสารต่างๆ เช่น รายงานการประชุมคณะกรรมการวิชาการประจำหลักสูตร เป็นต้น ๖. จัดทำรายงานผลการสัมมนาฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องและข้อเสนอแนะจากการรับการสัมมนา/ฝึกอบรม นำมาใช้ในการปฏิบัติงาน

หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา

๑.๑ ระบบ

ระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคโดยแบ่งปีการศึกษาหนึ่งๆ ออกเป็น ๒ ภาค การศึกษาปกติ คือ ภาคการศึกษาที่ ๑ และที่ ๒ โดยภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

อาจมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนอีก ๑ ภาคการศึกษาก็ได้ ซึ่งมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ หรือให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

อาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้ ๑ ภาคการศึกษา มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙ (ภาคผนวก ข)

๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

- ไม่มี -

๒. การดำเนินการหลักสูตร

๒.๑ วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาที่ ๑ เดือนมิถุนายน ถึง เดือนกันยายน

ภาคการศึกษาที่ ๒ เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์

ภาคการฤดูร้อน เดือนเมษายน ถึง เดือนพฤษภาคม

ทั้งนี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามนโยบายหรือระเบียบปฏิบัติของมหาวิทยาลัย

๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ จากสถาบันที่มหาวิทยาลัย หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ให้การรับรอง

๒) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ โดยมีคะแนนสะสมไม่น้อยกว่า ๒.๕ หรือมีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตพิจารณาตามที่เห็นสมควร

๓) มีคุณสมบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๔) ผ่านการคัดเลือกตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

เมื่อมีปัญหาแรกเข้าก็จะมีกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา

๒.๔ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ ๒.๓

- ไม่มี -

๒.๕ แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ ๕ ปี

๒.๕.๑ แผน ก แบบ ก (๒)

ระดับชั้นปี	จำนวนนิสิตในแต่ละปีการศึกษา				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ชั้นปีที่ ๑	๕	๕	๕	๕	๕
ชั้นปีที่ ๒	-	๕	๕	๕	๕
รวม	๕	๑๐	๑๕	๑๕	๑๕
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	๕	๕	๕

๒.๕.๒ แผน ข

ระดับชั้นปี	จำนวนนิสิตในแต่ละปีการศึกษา				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ชั้นปีที่ ๑	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
ชั้นปีที่ ๒	-	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
รวม	๔๐	๘๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	๔๐	๔๐	๔๐

๒.๖ งบประมาณตามแผน

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ พ.ศ.				
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
งบบุคลากร	๑,๗๔๐,๐๐๐.๐๐	๑,๘๔๔,๔๐๐.๐๐	๑,๙๕๕,๐๖๔.๐๐	๒,๐๗๒,๓๖๗.๘๔	๒,๑๙๖,๗๐๙.๙๑
หมวดเงินเดือน	๑,๕๖๐,๐๐๐.๐๐	๑,๖๕๓,๖๐๐.๐๐	๑,๗๕๒,๘๑๖.๐๐	๑,๘๕๗,๙๘๔.๙๖	๑,๙๖๙,๔๖๑.๐๖
หมวดค่าจ้างประจำ	๑๘๐,๐๐๐.๐๐	๑๙๐,๘๐๐.๐๐	๒๐๒,๒๔๘.๐๐	๒๑๔,๓๘๒.๘๘	๒๒๗,๒๔๕.๘๕
งบดำเนินการ	๒,๙๐๘,๐๐๐.๐๐	๓,๓๓๔,๔๐๐.๐๐	๓,๔๔๕,๐๖๔.๐๐	๓,๕๖๒,๓๖๗.๘๔	๓,๖๘๖,๗๐๙.๙๑
หมวดค่าตอบแทน	๖๙๓,๐๐๐.๐๐	๘๑๙,๐๐๐.๐๐	๘๑๙,๐๐๐.๐๐	๘๑๙,๐๐๐.๐๐	๘๑๙,๐๐๐.๐๐
หมวดค่าใช้สอย	๑๖๕,๐๐๐.๐๐	๒๐๕,๐๐๐.๐๐	๒๐๕,๐๐๐.๐๐	๒๐๕,๐๐๐.๐๐	๒๐๕,๐๐๐.๐๐
หมวดวัสดุ	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๓๗๐,๐๐๐.๐๐	๓๗๐,๐๐๐.๐๐	๓๗๐,๐๐๐.๐๐	๓๗๐,๐๐๐.๐๐
หมวดค่าสาธารณูปโภค	๖๐,๐๐๐.๐๐	๙๖,๐๐๐.๐๐	๙๖,๐๐๐.๐๐	๙๖,๐๐๐.๐๐	๙๖,๐๐๐.๐๐
งบลงทุน	๑๖๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐
หมวดครุภัณฑ์	๑๖๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐
รวมทั้งสิ้น (บาท)	๓,๔๘๕,๐๐๐.๐๐	๓,๗๙๓,๐๐๐.๐๐	๓,๙๒๖,๕๖๐.๐๐	๔,๐๖๘,๑๓๓.๖๐	๔,๒๑๘,๒๐๑.๖๒
จำนวนนิสิต (คน)	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
ค่าใช้จ่ายในการผลิตบัณฑิตต่อคนต่อปี(บาท)	๗๕,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐

๒.๗ ระบบการศึกษา แบบชั้นเรียน ๒.๘ การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย ไม่มี		
๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน ๓.๑ หลักสูตร ๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๙ หน่วยกิต ๓.๑.๒ โครงสร้างหลักสูตร เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาในการศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา จัดการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ แผน ก (๒) และแผน ข - แผน ก (๒) ศึกษารายวิชาเฉพาะด้านรวม ๒๗ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ (Thesis) ๑๒ หน่วยกิต - แผน ข ศึกษารายวิชาเฉพาะด้านรวม ๓๓ หน่วยกิต และทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ (Thematic Paper) ๖ หน่วยกิต จำนวนหน่วยกิตแยกตามหมวดวิชา ดังนี้		
หมวดวิชา	แผน ก (๒)	แผน ข
๑. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน	(๑๒)	(๑๒)
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	-	-
- กลุ่มวิชาบังคับ	๙	๙
- กลุ่มวิชาเอก	๑๒	๑๒
- กลุ่มวิชาเลือก	๖	๑๒
๓. หมวดวิทยานิพนธ์		
- วิทยานิพนธ์	๑๒	
- สารนิพนธ์		๖
รวม	๓๙ หน่วยกิต	๓๙ หน่วยกิต

หมายเหตุ : () ไม่นับหน่วยกิต

๓.๑.๓ การจัดการเรียนการสอน ๑) หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต) ๔ รายวิชา นิสิตทุกคนที่ศึกษาในแผน ก (๒) และแผน ข ต้องศึกษาและสอบผ่านวิชาพื้นฐานโดยไม่นับหน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาดังนี้คือ ๖๒๗ ๑๐๑ นิติศาสตร์แนวพุทธ (๓) (๓ - ๐ - ๙) (Buddhist Laws) ๖๒๗ ๑๐๒ ปัญหากฎหมายคณะสงฆ์ร่วมสมัย (๓) (๓ - ๐ - ๙) (Contemporary Sangha Legal Problems) ๖๒๗ ๑๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาทางกฎหมาย (๓) (๓ - ๐ - ๙) (English for Legal Study)		
--	--	--

๖๒๗ ๑๐๔ ธรรมฐาน (Meditation)	(๓) (๓ - ๐ - ๙)
๒) หมวดวิชาเฉพาะด้าน	
ก. วิชาบังคับ เรียน ๙ หน่วยกิต	
๖๒๗ ๒๐๑ ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย (Research Methodology in Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๒๐๒ นิติปรัชญา (Philosophy of Laws)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๒๐๓ กฎหมายลักษณะพยานชั้นสูง (Advanced Law of Evidence)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
ข. วิชาเอก เรียน ๑๒ หน่วยกิต	
๖๒๗ ๓๐๑ กฎหมายอาญาชั้นสูง (Advanced Criminal Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๓๐๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน (Theory and Principle of Public Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๓๐๓ กฎหมายแพ่งลักษณะสัญญาและละเมิดชั้นสูง (Advanced of Civil Law Contract and Violate)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๓๐๔ กฎหมายแพ่งลักษณะครอบครัวและมรดกชั้นสูง (Advanced of Civil Law Family and Heritage)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
ค. วิชาเลือก	
แผน ก แบบ ก (๒) ๒ รายวิชา ๖ หน่วยกิต	
แผน ข ๔ รายวิชา ๑๒ หน่วยกิต	
ให้นักศึกษาเลือกเรียนรายวิชา จากจำนวน ๓ กลุ่มรายวิชาเลือก ดังนี้	
กลุ่มที่ ๑ กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและอาชญาวิทยา (Criminal Law and Criminology)	
๖๒๗ ๔๑๑ กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินชั้นสูง (Advanced Anti-Money Laundering Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๑๒ กฎหมายอาญาระหว่างประเทศชั้นสูง (Advanced International Criminal Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๑๓ ทฤษฎีและหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (Theory and Principle of Criminal Procedure Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๑๔ อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาชั้นสูง (Advanced Criminology and Penology)	๓ (๓ - ๐ - ๙)

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน (Public Law)

๖๒๗ ๔๒๑ กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองชั้นสูง (Advanced Constitutional law and Political Institutio)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๒๒ กฎหมายมหาชนเศรษฐกิจ (Economic Public Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๒๓ กฎหมายปกครองชั้นสูง (Advanced Administrative Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๒๔ กฎหมายเลือกตั้งและรัฐสภาชั้นสูง (Advanced Electoral and Parliamentary Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๒๕ สังคมวิทยาทางกฎหมาย (Sociology of Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มวิชากฎหมายเอกชน (Private Law)

๖๒๗ ๔๓๑ ทฤษฎีและหลักกฎหมายเอกชนชั้นสูง (Theory and Principle of Advanced Public Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๒ กฎหมายแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงานชั้นสูง (Advanced Labor Law and Labor Procedure Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๓ กฎหมายการเงินและสถาบันการเงิน (Financial Law and Financial Institution)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๔ กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๕ กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๖ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์ (Products Liability and Consumer Protection Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๗ กฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการเปรียบเทียบ (Comparative Law of Business Reconstruction and Bankruptcy)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๘ กฎหมายธุรกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ (International Trade, Business and Investment Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๓๙ กฎหมายลักษณะหนี้เปรียบเทียบ (Comparative Law of Obligations)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๔๐ กฎหมายลักษณะทรัพย์สินและที่ดินเปรียบเทียบ (Comparative Law of Property and Land Use)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๔๑ ทฤษฎีและหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (Theory and Principle of Civil Procedure Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)
๖๒๗ ๔๔๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (Theory and Principles of Civil and Commercial Law)	๓ (๓ - ๐ - ๙)

๓) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์**วิทยานิพนธ์**

๖๒๗ ๕๐๐ วิทยานิพนธ์

๑๒ หน่วยกิต

Thesis

สารนิพนธ์

๖๒๗ ๖๐๐ สารนิพนธ์

๖ หน่วยกิต

Research Paper

๔) สอบประมวลความรู้/สอบปากเปล่า

XXX XXX สอบประมวลความรู้

ไม่นับหน่วยกิต

(Comprehensive Examinations)

XXX XXX สอบปากเปล่า

ไม่นับหน่วยกิต

(Oral Examination)

๓.๑.๔ แผนการศึกษา

แผน ก แบบ ก (๒)

ชั้นปีที่ ๑

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ก แบบ ก (๒)			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๑	๖๒๗ ๑๐๑ นิติศาสตร์แนวพุทธ	(๓)	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๑๐๒ ปัญหากฎหมายคณะสงฆ์ร่วมสมัย	(๓)	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๑ กฎหมายอาญาชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๔ กฎหมายแพ่งลักษณะครอบครัวและมรดกชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๑๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาทางกฎหมาย	(๓)	๓	๐	๙
	รวมนับหน่วยกิต	๖	๖	๐	๑๘
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๙)	(๙)	๐	(๒๗)

ชั้นปีที่ ๑

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ก แบบ ก (๒)			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๒	๖๒๗ ๒๐๑ ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๒๐๒ นิติปรัชญา	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๒๐๓ กฎหมายลักษณะพยานชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๓ กฎหมายแพ่งลักษณะสัญญาและละเมิดชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๑๐๔ วรรณคดี	(๓)	๓	๐	๙
	รวมนับหน่วยกิต	๑๕	๑๕	๐	๔๕
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๓)	(๓)	๐	(๙)

ชั้นปีที่ ๒

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ก แบบ ก (๒)			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๑	XXX XXX วิชาเลือก	๓	๓	๐	๙
	XXX XXX วิชาเลือก	๓	๓	๐	๙
	รวมนับหน่วยกิต	๖	๖	๐	๑๘
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-	-	-	-

ชั้นปีที่ ๒

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ก แบบ ก (๒)			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๒	๖๒๗ ๕๐๐ วิทยานิพนธ์	๑๒	๐	๐	๓๖
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒	๐	๐	๓๖
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-	-	-	-

แผน ข

ชั้นปีที่ ๑

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ข			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๑	๖๒๗ ๑๐๑ นิติศาสตร์แนวพุทธ	(๓)	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๑๐๒ ปัญหากฎหมายคณะสงฆ์ร่วมสมัย	(๓)	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๑ กฎหมายอาญาชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๔ กฎหมายแพ่งลักษณะครอบครัวและมรดกชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๑๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษากฎหมาย	(๓)	๓	๐	๙
	รวมนับหน่วยกิต	๙	๙	๐	๒๗
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๙)	(๙)	๐	(๒๗)

ชั้นปีที่ ๑

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ข			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๒	๖๒๗ ๒๐๑ ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๒๐๒ นิติปรัชญา	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๒๐๓ กฎหมายลักษณะพยานชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๓๐๓ กฎหมายแพ่งลักษณะสัญญาและละเมิดชั้นสูง	๓	๓	๐	๙
	๖๒๗ ๑๐๔ วรรณคดี	(๓)	๓	๐	๙
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒	๑๒	๐	๓๖
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๓)	(๓)	๐	(๙)

ชั้นปีที่ ๒

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ข			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๑	XXX XXX วิชาเลือก ๑	๓	๓	๐	๙
	XXX XXX วิชาเลือก ๒	๓	๓	๐	๙
	XXX XXX วิชาเลือก ๓	๓	๓	๐	๙
	XXX XXX วิชาเลือก ๔	๓	๓	๐	๙
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒	๑๒	๐	๓๖
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-	-	-	-

ชั้นปีที่ ๒

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แผน ข			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๒	XXX XXX สอบประมวลความรู้/สอบปากเปล่า	-	-	-	-
	๖๒๗ ๖๐๐ สารนิพนธ์	๖	๐	๐	๑๘
	รวมนับหน่วยกิต	๖	๐	๐	๑๘
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-	-	-	-

หมายเหตุ : รายวิชาที่จัดในแผนการศึกษา อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

๓.๒ ชื่อ ฉายา สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง วิชาการ	คุณวุฒิ-สาขาวิชา	สำเร็จจาก	พ.ศ.
๑	พระสิทธินิติธาดา * (ชลชัย โชติหิตโต) พรหมะวัน	รอง ศาสตราจารย์ (นิติศาสตร์)	น.ด. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๕๕
			น.ม. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๕๒
			น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๔๘
๒	ดร.โกเมศ ขวัญเมือง *	รอง ศาสตราจารย์ (นิติศาสตร์)	Doctorat D' Université น.บ. (นิติศาสตร์)	University of Nice, France มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๒๖ ๒๕๑๗
๓	ดร.ประเสริฐ ลิ้มประเสริฐ *	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๕๕
			น.ม. (กฎหมายธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยเกริก	๒๕๕๐
			น.บ.ท. (เนติบัณฑิตไทย)	สำนักอบรมกฎหมายเนติบัณฑิตยสภา	๒๕๔๒
			น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๒๒
๔	ดร.วรพจน์ ถนอมกุล	อาจารย์	น.ด. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๖๐
			LL.M.	University of the Pacific, U.S.A.	๒๕๓๔
			น.บ.ท. (เนติบัณฑิตไทย)	สำนักอบรมกฎหมายเนติบัณฑิตยสภา	๒๕๒๙
			น.บ. (นิติศาสตร์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๕๒๘
๕	พล.ต.ท.หญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย	ศาสตราจารย์ (นิติศาสตร์)	ร.ป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๒๕๕๕
			น.ม. (กฎหมายมหาชน)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๔๘
			ร.ม. (การปกครอง)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๕๒๙
			น.บ.ท. (เนติบัณฑิตไทย)	สำนักอบรมกฎหมายเนติบัณฑิตยสภา	๒๕๒๘
			น.บ. (นิติศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๒๘
			ร.บ. (รัฐศาสตร์)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๕๒๒

หมายเหตุ : * อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๓.๒.๒ อาจารย์พิเศษ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจะเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญภายนอก มาบรรยายในบางรายวิชาเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ลึกซึ้งและรับรู้ประสบการณ์จากวิทยากรภายนอก

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

๔.๑ มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

๔.๒ ช่วงเวลา

๔.๓ การจัดเวลาและตารางสอบ

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

๕.๑ คำอธิบายโดยย่อ

วิทยานิพนธ์ (Thesis) เป็นการศึกษาวิจัยที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาตามแผน ก แบบ ก (๒) จำนวน ๑๒ หน่วยกิต เป็นการวิจัยรายบุคคล โดยผู้เรียนจะเลือกหัวข้อเรื่องที่ศึกษาและทำการวิจัยอย่างละเอียดลึกซึ้ง และดำเนินการภายใต้กรอบจริยธรรมและแนวทางปฏิบัติของจรรยาบรรณนักวิจัยที่ดี และจะต้องเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะได้รับการตีพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอผลงานต่อการประชุมวิชาการ และส่งเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ต่อมหาวิทยาลัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระ (Independent Study) เป็นการศึกษาวิจัยที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาตามแผน ข จำนวน ๖ หน่วยกิต โดยผู้เรียนจะเลือกหัวข้อเรื่องและนำเสนอผลงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ และสอบผ่าน พร้อมทั้งส่งเล่มการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ต่อมหาวิทยาลัย

๕.๒ มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตทุกคนจะได้รับการชี้แนะและทำความเข้าใจในกระบวนการ ขั้นตอนในการทำวิจัยจากอาจารย์ประจำหลักสูตร และนิสิตสามารถทำงานเป็นทีม และร่วมงานกับผู้อื่นได้เมื่อสำเร็จการศึกษา บัณฑิตจะมีความรู้กฎหมายที่หลากหลายโดยมีความเข้าใจในกระบวนการวิจัยเพื่อจะสามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ

๕.๓ ช่วงเวลา สำหรับ แผน ข

แผน ก แบบ ก(๒) จะทำวิทยานิพนธ์ในภาคการศึกษาที่ ๔ เป็นต้นไป

แผน ข จะทำสารนิพนธ์ในภาคการศึกษาที่ ๔ เป็นต้นไป

๕.๔ จำนวนหน่วยกิต

วิทยานิพนธ์ (Thesis) ๑๒ หน่วยกิต

สารนิพนธ์ (Research Paper) ๖ หน่วยกิต

๕.๕ การเตรียมการ

หลักสูตรออกคำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ และประกาศให้นิสิตและกำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์และสอบวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามกำหนดเวลาและรายละเอียด แนะนำการจัดหาฐานข้อมูลงานวิจัยให้แก่ นิสิต อาจารย์ที่ปรึกษาจัดตารางเพื่อให้คำปรึกษาแก่นิสิต และติดตามการทำงานวิจัยของนิสิตอย่างต่อเนื่อง

๕.๖ กระบวนการประเมินผล

นิสิตต้องผ่านการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์ ตามรายละเอียดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยนิสิตนำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาต่อคณะกรรมการสอบที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการวิชาการมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบไปด้วยประธานกรรมการสอบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) กรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมการสอบสามารถประเมินผลเห็นชอบให้ดำเนินการตามแนวทางที่เสนอมา หรือให้มีการแก้ไข หรือให้ดำเนินการสอบใหม่

หลังจากที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสอบนิสิตจะต้องดำเนินการทำวิจัย โดยนิสิตจะต้องรายงานความก้าวหน้าให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นผู้พิจารณาให้เกรด ผ่านหรือไม่ผ่าน ตามความก้าวหน้าของงานวิจัยในแต่ละภาคการศึกษา

เมื่อดำเนินการทำวิจัยเสร็จสิ้น นิสิตจะต้องนำเสนอวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อสอบป้องกัน วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ต่อคณะกรรมการสอบ โดยคณะกรรมการสอบสามารถประเมินผล ดีมาก ดี ผ่าน

หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต	
คุณลักษณะพิเศษ/คุณสมบัติที่พึงประสงค์	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
ทักษะภาษาต่างประเทศ	- หลักสูตรประชาสัมพันธ์ให้นิสิตรายวิชาภาษาต่างประเทศที่จัดสอนโดยสถาบันภาษาเพื่อเพิ่มเติมทักษะภาษาต่างประเทศ - หลักสูตรกำหนดให้นิสิตต้องค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นภาษาต่างประเทศ และสนับสนุนให้นิสิตเผยแพร่ผลงานเป็นภาษาต่างประเทศ
ด้านบุคลิกภาพ	- สอดแทรกเรื่อง การวางตัวในองค์กรวิชาชีพและมนุษยสัมพันธ์
ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบและการมีวินัยในตนเอง	- มีรายวิชาที่นิสิตจะต้องทำงานเป็นทีม ซึ่งในทีมงานจะมีการแบ่งงานกันทำตามความถนัด เช่น การทำรายงาน การนำเสนอ เพื่อให้นิสิตได้ฝึกภาวะผู้นำและสามารถรับบทบาทที่ถูกกำหนดไว้ในทีมงาน
ทักษะด้านคอมพิวเตอร์	- แต่ละวิชามีการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน ดังนั้น นิสิตจะมีการเรียนรู้เกี่ยวกับโปรแกรมต่างๆ ที่ใช้งานให้เหมาะสมกับเนื้อหา งานที่จะนำเสนอ อาทิเช่น power point
ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	- สนับสนุน และส่งเสริมให้นิสิตสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาจารย์ผู้สอนยึดผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ
นิสิตมีความเป็นผู้นำในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้	- การสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน - การมอบหมายงาน
นิสิตมีความสามารถในการพัฒนาตนและพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	- มอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง - สามารถศึกษาเรียนรู้จากบุคคลต้นแบบ - จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพด้านการพัฒนาตน - ส่งเสริม สนับสนุนให้การอบรม/สัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ
นิสิตมีคุณธรรม จริยธรรมทางวิชาการ และวิชาชีพทางกฎหมาย	- นำมาสอดแทรกในการเรียนการสอนให้แก่นิสิต - นำกรณีนิสิตมาสอนและให้วิเคราะห์ - จัดรายวิชาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรม - จัดให้มีกิจกรรม

๒. การพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ คุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ๑) ตระหนักในคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ
- ๒) มีวินัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของตนเองและสังคม ตรงต่อเวลา พร้อมทั้งเคารพกฎระเบียบและข้อบังคับหลักเกณฑ์ต่างๆ ขององค์กรและสังคม

๓) ทำงานเป็นทีม มีความเป็นผู้นำและผู้ตาม และแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมเป็นไปตามลำดับความสำคัญได้ดี

๔) รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพสิทธิ ตลอดจนเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม หลักสูตรจึงใช้กลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้

๑) ฝึกฝนภาวะความเป็นผู้นำ ผู้ตาม รวมถึงการเคารพสิทธิ และการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นในการปฏิบัติงานเป็นทีมและการทำงานวิจัย

๒) การสอดแทรกความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ในการเรียนการสอน ทั้งในด้านการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และในการวิจัย

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

มีการประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทั้งระหว่างกำลังศึกษา และภายหลังสำเร็จการศึกษา ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การใช้แบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบวัดผล โดยประเมินจากหลายๆ ด้าน ดังนี้

๑) ประเมินจากการมีวินัยในการเรียน การตรงเวลาในการเข้าชั้นเรียน การทำงานเสร็จและส่งงานตามกำหนด

๒) ประเมินจากความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานเป็นทีม การทำงานวิจัย และการเข้าร่วมกิจกรรมในการใช้องค์ความรู้ทางการศึกษาทำประโยชน์ต่อสังคม

๓) ประเมินจากความซื่อสัตย์ และจรรยาบรรณในการสอบ

๔) ผู้เรียนประเมินตนเอง และประเมินโดยเพื่อนและอาจารย์ โดยใช้แบบประเมินและแบบวัดผล

๕) ภายหลังสำเร็จการศึกษา ให้มหาวิทยาลัยประเมินตนเอง ประเมินจากผู้ใช้มหาวิทยาลัย และประเมินจากผู้ปกครองของมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถาม

๒.๒ ความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

๑) สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความเข้าใจ ความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาที่เรียน

๒) สามารถประยุกต์ใช้ศาสตร์เกี่ยวกับกฎหมายในสาขาต่างๆ ในการแก้ไขปัญหา คิดและวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบ

๓) มีความรู้ในแนวทางและเชิงลึกของสาขาวิชาที่ศึกษาเพื่อให้มองเห็นการเปลี่ยนแปลงและเข้าใจ

ผลกระทบจากการพัฒนาทางสังคมและเทคโนโลยีใหม่

๔) มีศักยภาพในการผลิตงานวิจัยเชิงบูรณาการกับความรู้ และนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมได้

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

๑) จัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมุ่งเน้นให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจศาสตร์ในเชิงลึก ผสมผสานให้นำไปสู่วิธีการดำเนินการที่เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้วิธีการเรียนการสอนที่เน้นหลักการทางทฤษฎี และการประยุกต์ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เกิดการคิด วิเคราะห์ และตัดสินใจด้วยตนเอง เช่น ให้มีการนำเสนองาน การร่วมแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาคิดเป็นและมีนิสัยใฝ่รู้

๒) การจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีอิสระในการแสวงหาความรู้โดยไม่ยึดติดกับการรับข้อมูลจากผู้สอน เพียงวิธีเดียว

๓) การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

๔) เรียนรู้จากสถานการณ์จริง มีการเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและศึกษาดูงาน

๕) การทำวิจัยทั้งในรายวิชาที่เกี่ยวข้องและวิทยานิพนธ์

๖) การเรียนรู้ที่เน้นการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่น และในระดับที่สูงขึ้น

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนิสิต ให้ครอบคลุมในทุกด้าน ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑) การทดสอบย่อย

๒) การสอบกลางภาคและปลายภาค

๓) วัดผลสำเร็จของการปฏิบัติงานเป็นทีม

๔) การนำเสนอผลงาน

๕) การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์

๖) การสอบประมวลความรู้

๗) การสอบวัดคุณสมบัติ

๘) การสอบวิทยานิพนธ์

๒.๓ ทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

๑) นำองค์ความรู้ทางวิชาชีพที่ศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาวิเคราะห์อย่างระบบและสร้างสรรค์มาบูรณาการใช้ในการแก้ไขปัญหา

๒) มีวิจารณ์ญาณในการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิต เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ปลอดภัย และเป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา หลักสูตรจึงใช้กลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ

ผู้เรียนดังนี้

- ๑) ฝึกทักษะการคิดและการแก้ไขปัญหา
 - ๒) เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติงานจริง
 - ๓) เน้นการเรียนรู้ที่สามารถประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริง โดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้
- กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา**
ประเมินทักษะทางปัญญาด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- ๑) วัดการแสดงออกทางการกระบวนกรคิดและการแก้ไขปัญหา
- ๒) วัดผลการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย
- ๓) การนำเสนอผลงาน
- ๔) การอธิบาย การตอบคำถาม
- ๕) การโต้ตอบสื่อสารกับผู้อื่น

๒.๔ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มคน มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี โดยใช้ทักษะการพูดภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) มีความรับผิดชอบในหน้าที่ สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ มีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่การเรียนรู้และพัฒนาตนเอง วิชาชีพและสังคมอย่างต่อเนื่อง

๓) สามารถวางแผนได้อย่างเหมาะสมทั้งกับบทบาทผู้บังคับบัญชาและบทบาทผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถในการทำงานเป็นทีมและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในบทบาทผู้นำและผู้ตาม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบหลักสูตรจึงใช้กลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้

๑) การจัดกิจกรรมในรายวิชาที่เน้นการเรียนการสอนที่มีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

๒) ฝึกฝนภาวะความเป็นผู้นำ ผู้ตาม การแสดงออกถึงภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงาน และการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นในการปฏิบัติงานเป็นทีมและการทำงานวิจัย

๓) ฝึกฝนการทำกิจกรรมเพื่อสังคม

๔) ฝึกฝนการวางตัวที่เหมาะสมต่อกาลเทศะ

๕) ฝึกฝนการประสานงานกับผู้อื่นทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ประเมินทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑) สังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกของนิสิตในหลายๆ ด้าน ระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น พฤติกรรมความสนใจ ตั้งใจเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง

๒) สังเกตพฤติกรรมการแสดงบทบาทภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดี ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๓) สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย การนำเสนอผลงาน การทำงานวิจัย และการร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคม

๒.๕ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ**ผลการเรียนรู้ด้านทักษะเชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ**

๑) ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รับฟัง พร้อมวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ และประมวลเป็นแนวปฏิบัติที่เหมาะสมได้ทุกกรณี

๒) ทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ทางวิชาการ

๓) สามารถเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมต่อการนำเสนองาน และมีความสามารถในการสื่อสาร การพูด ฟัง อ่าน เขียน ในภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรจึงใช้กลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้

๑) จัดการเรียนรายวิชาสัมมนาให้นิสิต โดยนิสิตทุกคนต้องลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นิสิตได้ฝึกทักษะทั้งด้านการวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการค้นคว้าและนำเสนองานทั้งเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๒) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสาร และการนำเสนอโดยใช้เทคโนโลยีทั้งด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น การอภิปราย

๓) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการวิเคราะห์ปัญหาจริงในการเรียนรู้และการทำงานวิจัย

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเมินทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑) การทดสอบความรู้และเทคนิคการวิเคราะห์และแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลองเสมือนจริง

๒) การทำงานวิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นตอนการเขียนรายงาน และการนำเสนอผลงาน

๒.๖ ทักษะในการปฏิบัติทางวิชาชีพ**ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการปฏิบัติทางวิชาชีพ**

๑) สามารถปฏิบัติโดยการประมวลเป็นแนวปฏิบัติที่มีคุณภาพและเหมาะสมในแต่ละกรณี รับฟังและทำการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

๒) สามารถปฏิบัติงานเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

๓) สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการงาน และสามารถบริหารจัดการได้ทุกกรณีและปฏิบัติตามข้อกำหนดทางจรรยาบรรณของวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการปฏิบัติทางวิชาชีพ

เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ด้านทักษะในการปฏิบัติทางวิชาชีพ หลักสูตรจึงใช้กลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้

๑) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ และการนำเสนอโดยใช้เทคโนโลยีทั้งด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น

๒) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการวิเคราะห์ปัญหาจริงในการเรียนรู้และอภิปรายกรณีศึกษาที่

เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน

๓) ฝึกฝนการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาทางด้านกฎหมาย

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ทักษะในการปฏิบัติทางวิชาชีพ

ประเมินทักษะในการปฏิบัติทางวิชาชีพ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑) การทดสอบความรู้และเทคนิคการปฏิบัติในการวิเคราะห์ปัญหาในสถานการณ์จำลองเสมือนจริง

๒) สังเกตทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ โดยมีการอภิปรายในกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	๑.คุณธรรมจริยธรรม				๒.ความรู้				๓.ทักษะทางปัญญา		๔.ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			๕.ทักษะการวิเคราะห์เชิงสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			๖.ทักษะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓
รหัสวิชา/ชื่อวิชา																			
หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน																			
๖๒๗ ๑๐๑ นิติศาสตร์แนวพุทธ	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๒๐๑ ระเบียบวิธีการวิจัยทางกฎหมาย	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๑๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาทางกฎหมาย	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๑๐๔ วรรณคดี	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	○
หมวดวิชาเฉพาะด้าน																			
๖๒๗ ๒๐๒ นิติปรัชญา	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๑๐๒ ปัญหากฎหมายคณะสงฆ์ร่วมสมัย	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๒๐๓ กฎหมายลักษณะพยานชั้นสูง	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○
วิชาเอก																			
๖๒๗ ๓๐๑ กฎหมายอาญาชั้นสูง	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๓๐๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๓๐๓ กฎหมายแพ่งลักษณะสัญญาและละเมิดชั้นสูง	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○
๖๒๗ ๓๐๔ กฎหมายแพ่งลักษณะครอบครัวและมรดกชั้นสูง	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○
วิชาเลือก																			
๖๒๗ ๔๑๑ กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๑๒ กฎหมายอาญาระหว่างประเทศชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๑๓ ทฤษฎีและหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๑๔ อาญาวิทยาและทัณฑวิทยาชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๑๑ กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๒๒ กฎหมายมหาชนเศรษฐกิจ	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๒๓ กฎหมายปกครองชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๒๔ กฎหมายเลือกตั้งและรัฐสภาชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๒๕ สังคมวิทยาทางกฎหมาย	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	๑.คุณธรรมจริยธรรม				๒.ความรู้				๓.ทักษะทางปัญญา		๔.ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			๕.ทักษะการวิเคราะห์เชิงสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			๖.ทักษะในการปฏิบัติงานวิชาชีพ		
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓
รหัสวิชา/ชื่อวิชา																			
๖๒๗ ๔๓๑ ทฤษฎีและหลักกฎหมายเอกชนชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๒ กฎหมายแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงานชั้นสูง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๓ กฎหมายการเงินและสถาบันการเงิน	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๔ กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๕ กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๖ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๗ กฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการเปรียบเทียบ	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๘ กฎหมายธุรกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๓๙ กฎหมายลักษณะหนี้เปรียบเทียบ	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๔๐ กฎหมายลักษณะทรัพย์สินและที่ดินเปรียบเทียบ	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๔๑ ทฤษฎีและหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๖๒๗ ๔๔๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	●	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ																			
๖๒๗ ๕๐๐ วิทยานิพนธ์	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	○	●	●	●	○	●	○
๖๒๗ ๖๐๐ สารนิพนธ์	●	●	○	●	●	●	●	○	●	○	○	●	○	●	●	●	○	●	○

๔. ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

เมื่อจบการศึกษาชั้นปีที่ ๑

นิสิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ทางกฎหมายและที่มีความเกี่ยวข้อง รวมถึงสามารถประยุกต์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เหตุการณ์ทางกฎหมายที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้อย่างมีหลักการและเหตุผลนำไปสู่การทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ได้ในระดับต่อไป

เมื่อจบการศึกษาชั้นปีที่ ๒ (วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์)

นิสิตสอบผ่านการวัดความรู้กระบวนการศึกษาวิจัยจากการทำวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ได้ตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด และสามารถสำเร็จการศึกษาได้

หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับที่ ๓ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๔๙ (ภาคผนวก ข)

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

๒.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดให้ระบบการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพ การทวนสอบในทุกรายวิชาดำเนินการสอบทั้งภาคทฤษฎีและการสัมภาษณ์โดยพิจารณาความสอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ที่อาจารย์ผู้สอนแจกให้นักนิสิตและให้อยู่ในความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนในการออกข้อสอบหรือกำหนดกลไกการสอบ

การทวนสอบการจัดการสอบ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและภายนอก และมีแบบประเมินอาจารย์ผู้สอนให้นักนิสิตได้ประเมินอาจารย์ด้วยทุกรายวิชา และนำผลการประเมินเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาต่อไป

๒.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิตยสำเร็จการศึกษา

หลักสูตรจัดให้มีการสัมภาษณ์เพื่อสอบถามผู้ใช้หรือนายจ้างและศิษย์เก่าถึงมาตรฐานการเรียนรู้ หลังจากนิตยสำเร็จการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เป็นต้น

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของหลักสูตร

๓.๑ แผน ก แบบ ก (๒)

๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้ง เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

๒) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ดังกล่าว

๓) เกณฑ์อื่นๆ ต้องปฏิบัติตามปีสนากรรมฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ภาคผนวก ข)

๓.๒ แผน ข

๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้อง ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบ ประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

๒) เสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และรายงานการค้นคว้าอิสระ หรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

๓) เกณฑ์อื่นๆ ต้องปฏิบัติตามปีสนากรรมฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ภาคผนวก ข)

หมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

๑.๑ จัดให้มีกิจกรรมการปฐมนิเทศ แนะนำบริบทของมหาวิทยาลัย ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจถึงนโยบายของมหาวิทยาลัย และรายละเอียดของหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต

๑.๒ จัดให้มีการประชุมสัมมนา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และเพื่อให้คณาจารย์ได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่จำเป็น ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย จากการเป็นผู้ให้ความรู้มาเน้นที่การสร้างองค์ความรู้ เน้นการสอนเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งการปรับกระบวนการสอนจากที่อาจารย์เป็นหลัก ให้เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก อาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ ICT ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการพัฒนาอาจารย์ให้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู เอาใจใส่ในการพัฒนานิสิต ส่งเสริมให้คณาจารย์เป็นแบบอย่างของคุณลักษณะพิเศษและจิตสำนึกสาธารณะ

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

(๑) จัดกิจกรรมให้มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระดมสมอง เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการจัดการเรียนการสอน

(๒) จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา และสร้างความเข้าใจเรื่องการวัดผลและประเมินผล และจัดให้มีการประกันคุณภาพ และระบบประกันคุณภาพอื่น ส่วนหนึ่งของระบบประกันคุณภาพที่สำคัญ ได้แก่ การจัดให้มีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนที่ระดับรายวิชาและที่ระดับหลักสูตร เพื่อความมั่นใจว่าคณาจารย์มีข้อมูลที่สำคัญที่จะสามารถใช้ในการประเมินการเรียนและการสอน เพื่อใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร

๒.๒ การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

(๑) รมรงค์ให้อาจารย์ได้ทำผลงานทางวิชาการ โดยจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้และทักษะในการจัดทำผลงานตำแหน่งทางวิชาการ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีองค์ความรู้แนะนำแนวทางที่จะนำไปสู่ตำแหน่งทางวิชาการอย่างมีคุณภาพและถูกต้องตามหลักเกณฑ์และหลักการ

(๒) เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้สถิติตัวเลขในการทำวิจัย

(๓) จัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนจัดสรรค่าตอบแทนสมนาคุณให้แก่คณาจารย์ที่มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ

(๔) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย และจากภายนอกที่มีความรู้ความสามารถเรื่องการบริหารการสอน การถ่ายทอดความรู้ที่มีประสิทธิภาพ การขอตำแหน่งทางวิชาการ การทำงานด้านบริการวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ มาบรรยายเพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ในวิชาการและวิชาชีพ

(๕) ผลักดันและจัดสรรทุนให้คณาจารย์ เพื่อเดินทางไปร่วมการนำเสนอผลงานทางวิชาการ ประชุมวิชาการกับหน่วยงานภายนอก ตลอดจนการไปฝึกอบรมเทคนิคที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและทำวิจัย

(๖) จัดงบประมาณในการจัดซื้อครุภัณฑ์สนับสนุนคณาจารย์ให้ทำงานวิจัยที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ และจัดให้มีห้องปฏิบัติการวิจัย

หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การกำกับมาตรฐานหลักสูตร

การบริหารจัดการหลักสูตรจัดให้ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ. ตามรายละเอียดต่อไปนี้

๑) จัดให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๓ ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล ติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา และมีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอน

๒) จัดให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตร ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา มีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอน

๓) มีการควบคุมภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔) มีการประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

๕) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ ที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๖) จัดให้มีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรเพื่อรับผิดชอบในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกๆ ๕ ปี

๗) มีการวางแผนติดตาม ควบคุมการดำเนินงานของหลักสูตรให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามตัวบ่งชี้ TQF ข้อ ๑-๕ ให้ครบถ้วนทุกตัวเป็นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๒. บัณฑิต

๑) มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อวัดผลและควบคุมคุณภาพบัณฑิตให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๒) มีการพัฒนาและส่งเสริม ควบคุมและติดตามให้ผลงานนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ผลงานวิชาการในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

๓) อื่นๆ (ตามกำหนดเพิ่มเติมของบัณฑิตวิทยาลัย)

๓. นิสิต

๑) มีการวางแผนกระบวนการรับนิสิตอย่างมีระบบ มีกลไก นำไปสู่การปฏิบัติและจัดให้มีการวัดผล ประเมินผลเพื่อติดตามและนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาคุณภาพกระบวนการรับนิสิตโดยกำหนดคุณสมบัติของนิสิต ให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร เกณฑ์ในการคัดเลือกมีความโปร่งใสชัดเจน มีเครื่องมือในการ คัดเลือกนิสิตที่มีความพร้อมสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

๒) สำหรับนิสิตที่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดในการประกาศรับ หลักสูตรมีกระบวนการ ในการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตก่อนเข้าศึกษา อย่างมีระบบ มีกลไกนำไปสู่การปฏิบัติและมีการประเมินผล ติดตามเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการเตรียมความพร้อมให้นิสิตก่อนเข้ารับการศึกษ

๓) มีมีกระบวนการในการส่งเสริมและพัฒนานิสิต มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและมีการประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา โดยการจัดกิจกรรมการพัฒนา ความรู้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองที่ดี มี จิตสำนึกสาธารณะ

๔) มีกระบวนการในการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ และมีการวางระบบการป้องกัน หรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนิสิต เพื่อให้ินิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตร กำหนด

๕) มีการรักษาอัตราความคงอยู่ อัตราความสำเร็จการศึกษา โดยการควบคุมติดตามและประเมินผล ความพึงพอใจของนิสิตต่อการหลักสูตร และมีการจัดรายงานผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต เพื่อนำมาพัฒนา คุณภาพหลักสูตร

๔. คณาจารย์

๑) มีการวางแผนกระบวนการการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ โดยการบริหารอาจารย์ใหม่ ต้องมีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาที่ตรงหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์ โดยมีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติ และมีการติดตามประเมินผลเพื่อการพัฒนา ในการรับอาจารย์ใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ ของสถาบันและหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกที่เหมาะสมและโปร่งใส

๒) มีการวางแผนกระบวนการบริหารอาจารย์ อย่างมีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและประเมินผล เพื่อการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างชัดเจน และมีความเหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ มีระบบการกำหนดภาระงานและแรงจูงใจในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน การบริหารอาจารย์ประจำ หลักสูตรมีระเบียบและมีความโปร่งใสชัดเจน

๓) มีระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ โดยมีการกำหนดแผนการลงทุน งบประมาณและทรัพยากร และกิจกรรมการดำเนินงาน เพื่อกำกับติดตามคุณภาพของอาจารย์อย่างมีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและ ติดตามประเมินผลเพื่อการพัฒนา มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์สนับสนุนการ เผยแพร่ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ และมีการรักษาอัตราการคงอยู่ของอาจารย์ โดยการกำกับควบคุมให้อัตราอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้าในหลักสูตร โดยจัดให้มีการประเมินผลความพึงพอใจของ อาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร

๕. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

๑) มีกระบวนการในการวางแผนควบคุมกำกับสาระของรายวิชาในหลักสูตร อย่างมีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาในการการจัดทำรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย มีความก้าวหน้าก้าวหน้าทันวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยมีการบริหารจัดการเปิดรายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ที่เน้นนิสิตเป็นสำคัญ สามารถตอบสนองความต้องการของนิสิตและตลาดแรงงาน

๒) มีกระบวนการในการควบคุมกำกับมาตรฐานของหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่เน้นความสามารถในการใช้การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

๓) มีกระบวนการในการวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน อย่างมีระบบ มีกลไกในการนำไปสู่การปฏิบัติและการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนา โดยมีการพิจารณากำหนดผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และมีการกำกับติดตามอาจารย์ในการจัดทำ มคอ. ๓

๔) มีการกำหนดเกณฑ์ในการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีความเหมาะสมกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ และมีกระบวนการในการติดตามกำกับควบคุมการให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ ตั้งแต่กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำวิทยานิพนธ์ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

๕) มีกระบวนการในประเมินผู้เรียนที่มีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ในการติดตามการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ มีการตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗) และมีการวางระบบการประเมินวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ

๖) มีการวัดผลและรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

มีกระบวนการในการจัดการความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน						
ดัชนีตัวบ่งชี้ผลดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕	
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	X	
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์	X	X	X	X	X	
๓. มีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X	
๔. มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ และ ๖ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันสิ้นสุดการสอบปลายภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X	
๕. มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X	
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X	
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว	-	X	X	X	X	
๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X	
๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	X	X	X	X	X	
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	X	X	
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/มหาบัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพ หลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนน ๕.๐	-	X	X	X	X	
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนน ๕.๐	-	-	X	X	X	

หมวดที่ ๘ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑ การประเมินกลยุทธ์การสอน

กระบวนการที่จะใช้ในการประเมินและปรับปรุงยุทธศาสตร์ที่วางแผนไว้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั้น พิจารณาจากตัวผู้เรียนโดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนในทุกๆ หัวข้อว่ามีความเข้าใจหรือไม่ โดยอาจประเมินด้วยวิธีการหลากหลายทั้งการทดสอบย่อย การสังเกตพฤติกรรมของนิสิต การอภิปรายโต้ตอบจากนิสิต การตอบคำถามนิสิตในชั้นเรียน ซึ่งเมื่อรวบรวมข้อมูลจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว ก็ควรจะสามารรถประเมินเบื้องต้นได้ว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ หากวิธีการที่ใช้ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ก็จะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน การทดสอบกลางภาคการศึกษา และปลายภาคการศึกษา จะสามารถชี้ได้ว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ ในเนื้อหาที่ได้สอนไป หากพบว่า มีปัญหาที่จะต้องมีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป

๑.๒ การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

ให้นักศึกษาได้มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในทุกด้าน ทั้งด้านทักษะกลยุทธ์การสอน การตรงต่อเวลา การชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์รายวิชา ชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลรายวิชาและการใช้สื่อการสอนในทุก รายวิชา

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม โดยวิธีการดังนี้

๒.๑ โดยนักศึกษาและมหาบัณฑิต ได้แก่ ประเมินพัฒนาการของนักศึกษา ประเมินความพึงพอใจของบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ผลงานของนักศึกษาและมหาบัณฑิตที่สามารถวัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น จำนวนกิจกรรมบริหารวิชาการเพื่อชุมชนและท้องถิ่น เป็นต้น

๒.๒ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือจากผู้ประเมินภายนอก โดยประเมินความเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์พิเศษและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้องค์ความรู้ และการปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการศึกษาในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

๒.๓ โดยผู้ใช้มหาบัณฑิต และ/หรือผู้มีส่วนร่วมในส่วนอื่นๆ ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตหรือนายจ้างที่มีต่อความรู้ ความสามารถ ทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรมของมหาบัณฑิต

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

การประเมินคุณภาพภายในประจำปี ประเมินตามดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุในหมวดที่ ๗ ข้อที่ ๗ โดยคณะกรรมการประเมิน อย่างน้อย ๓ ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๑ ท่าน โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

เกณฑ์การประเมินผ่าน หมายถึง มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ - ๘๐ และอย่างน้อยร้อยละ ๑๓ ของตัวบ่งชี้ที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน จะดำเนินการโดยการรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการประจำหลักสูตร อาจารย์ประจำวิชา นักศึกษาซึ่งจะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวม และในแต่ละรายวิชา กรณีที่พบปัญหาของรายวิชาที่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้นๆ ได้ทันที ซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อย ในการปรับปรุงย่อยนั้นควรทำได้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับนั้นจะกระทำทุก ๕ ปี ทั้งนี้ เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้มหาบัณฑิต

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์

คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์

๖๒๗ ๑๐๑ นิติศาสตร์แนวพุทธ (Buddhist Laws)

(๓) (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษาหลักนิติศาสตร์กับหลักธรรมศาสตร์ หลักการและกระบวนการบัญญัติและบังคับใช้กฎหมาย กำเนิดของการบัญญัติพระวินัย พุทธวิธีบัญญัติสิกขาบท สิกขาบทของพุทธบริษัท การลงโทษผู้ฝ่าฝืนพระวินัยการระงับอธิกรณ์ การลงนิคหกรรมของคณะสงฆ์ รวมถึงศึกษากรณีตัวอย่างของสังคมสงฆ์ที่รักษาพระวินัยตามพุทธบัญญัติโดยเคร่งครัด

๖๒๗ ๑๐๒ ปัญหากฎหมายคณะสงฆ์ร่วมสมัย (Contemporary Sangha Legal Problems)

(๓) (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษาพื้นฐานกฎหมายคณะสงฆ์ในอดีต กฎหมายคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ กฎหมาย พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องมหาเถรสมาคม การปกครองคณะสงฆ์ นิคหกรรมและการสละสมณเพศ วัดและสำนักสงฆ์ การศาสนศึกษา การศึกษาสงเคราะห์ การเผยแผ่ การสาธารณูปการ การสาธารณสงเคราะห์ ที่เน้นศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหานั้น

๖๒๗ ๒๐๑ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาทางกฎหมาย (English for Legal Study)

(๓) (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษาศัพท์และสำนวนกฎหมายโดยมุ่งเน้นทักษะในการเขียน การแปล การอ่าน การจับใจความในเชิงนิติศาสตร์ เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาและการทำวิจัยทางกฎหมาย

๖๒๗ ๑๐๔ วิปัสสนากรรมฐาน (Insight Meditation)

(๓) (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษาวิเคราะห์วิปัสสนากรรมฐานภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามระยะเวลาและสถานที่ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด โดยในภาคทฤษฎีเน้นศึกษาวิเคราะห์การปฏิบัติกรรมฐานของพระพุทธศาสนาของยุคต้น ในพระไตรปิฎกและการปฏิบัติกรรมฐานในคัมภีร์ยุคหลัง เช่น วิมุตติมรรค วิสุทธิมรรค รวมทั้งรูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่างๆ ในสังคมไทย

๖๒๗ ๒๐๑ ระเบียบวิธีวิจัยทางกฎหมาย (Research Methodology in Legal Science)

๓ (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษากระบวนการ ขั้นตอนวิธีวิจัยทางกฎหมายในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณ และวิจัยผสมวิธีต่างๆ โดยมีการออกแบบวิจัยที่เหมาะสมในงานวิจัยนั้นๆ การเขียนโครงการวิจัยเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์และหรือการศึกษาค้นคว้าอิสระ กำหนดปัญหาวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ แนวความคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล และสรุปผลวิจัยมาใช้ในการเสนอแก้ไข ปรับปรุง กฎหมายปัจจุบัน หรือร่างกฎหมายใหม่ เพื่อให้มีการพัฒนากฎหมายปัจจุบันให้เข้าสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๖๒๗ ๒๐๒ นิติปรัชญา

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Philosophy of Laws)

ศึกษานิติปรัชญา กฎหมายในยุคเก่าและยุคใหม่ ตลอดจนกฎหมายตะวันตก และตะวันออกอันได้แก่ สำนักกฎหมายธรรมชาติ สำนักประวัติศาสตร์ สำนักกฎหมายบ้านเมือง สำนักธรรมศาสตร์ สำนักสังคมวิทยา กฎหมาย เป็นต้น ตลอดจนสำนักปรัชญากฎหมายที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น สำนักนิติศาสตร์แนววิพากษ์ สำนักนิติศาสตร์ รวมทั้งศึกษาจริยธรรมสำหรับนักกฎหมาย เป็นต้น

๖๒๗ ๒๐๓ กฎหมายลักษณะพยานชั้นสูง

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Advanced Law of Evidence)

ศึกษาประวัติและวิวัฒนาการของหลักกฎหมายว่าด้วยพยานของไทยที่ใช้ระบบวิธีพิจารณาแบบกล่าวหาและแบบไต่สวน หลักกฎหมายว่าด้วยการรับฟังพยานหลักฐาน การชี้แจงน้ำหนักพยานหลักฐานและหน้าที่นำสืบทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญารวมถึงการเปรียบเทียบกับกฎหมายลักษณะพยานของประเทศต่างๆ (ฝรั่งเศส อังกฤษ สหรัฐอเมริกา) เปรียบเทียบกับกฎหมายลักษณะพยานของไทย

๖๒๗ ๓๐๑ กฎหมายอาญาชั้นสูง

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Advanced Criminal Law)

ศึกษาประวัติ ปรัชญา ทฤษฎี และแนวความคิดของกฎหมายอาญา โทษทางโครงสร้างและความรับผิดชอบทางอาญาของประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี (Common Law) และประเทศที่ใช้ประมวลกฎหมาย (Civil Law) แนวโน้มพัฒนาการของกฎหมายอาญาในประเทศต่างๆ แนวคำพิพากษาของศาลไทย เพื่อหาแนวทางปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๖๒๗ ๓๐๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายมหาชน

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Theory and Principle of Public Law)

ศึกษาความหมายและการแบ่งประเภทกฎหมายมหาชน วิวัฒนาการของปรัชญากฎหมาย แนวความคิดและทฤษฎีของกฎหมายมหาชนในยุคต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวความคิดและทฤษฎีของกฎหมายมหาชนในยุคปัจจุบัน โดยเน้นการวิเคราะห์เรื่องหลักประชาธิปไตย ทฤษฎีการแบ่งแยกอำนาจ แนวความคิดเกี่ยวกับขอบเขตและการควบคุมการใช้อำนาจรัฐ และนิติวิธีในทางกฎหมายมหาชน รวมทั้งศึกษาวิวัฒนาการและสภาพปัญหาของกฎหมายมหาชนในประเทศไทย

๖๒๗ ๓๐๓ กฎหมายแพ่งลักษณะสัญญาและละเมิดชั้นสูง

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Advanced of Civil Law Contracts and Torts)

ศึกษากฎหมายแพ่งลักษณะสัญญาและละเมิดถึงประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการ ปรัชญา แนวความคิดเกี่ยวกับสัญญา ความสำคัญของสัญญา เงื่อนไขการเกิดขึ้นของสัญญา วัตถุประสงค์ของสัญญา ผลของสัญญา การสิ้นสุดของสัญญาและสัญญาที่ว่าด้วยข้อที่ไม่เป็นธรรม ศึกษาบทบาทของกฎหมายละเมิดในรากฐานทางทฤษฎีความรับผิดชอบละเมิด ข้อต่อสู้และการนำสืบพยานในคดีละเมิด การเยียวยาความเสียหาย วิเคราะห์ดุลพินิจของศาลในการพิพากษาเยียวยาตามกฎหมายละเมิดไทย ตลอดจนศึกษาการเปรียบเทียบกับกฎหมายละเมิดของไทยกับต่างประเทศ

๖๒๗ ๓๐๔ กฎหมายแพ่งลักษณะครอบครัวและมรดกชั้นสูง ๓ (๓ - ๐ - ๙)
(Advanced of Civil Law Family and Heritage)

ศึกษากฎหมายแพ่งลักษณะครอบครัวถึงประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการ ปรัชญาการอยู่ร่วมกันของสามีภรรยา แนวความคิดครอบครัวในสมัยโบราณ วิเคราะห์การอยู่กินฉันท์สามีภรรยา ค่าอุปการะเลี้ยงดู วิเคราะห์ปัญหาการใช้อำนาจปกครองบุตรผู้เยาว์ วิเคราะห์ปัญหาในคำพิพากษาแบ่งแยกสินสมรส วิเคราะห์ปัญหาในกฎหมายวิธีพิจารณาคดีครอบครัวและเยาวชน ศึกษาลักษณะมรดกถึงประวัติความเป็นมา วิวัฒนาการ ปรัชญาการแบ่งมรดกของกฎหมายโบราณในไทยหรือต่างประเทศ สิทธิโดยธรรมในการรับมรดกพินัยกรรม ปัญหาการรับมรดกแทนที่ ปัญหาคดีแพ่งมรดกในสังคมไทยที่พนักงานอัยการเข้ามาเกี่ยวข้อง

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและอาชญาวิทยา (Criminal Law and Criminology)

๖๒๗ ๔๑๑ กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินชั้นสูง ๓ (๓ - ๐ - ๙)
(Advanced Anti-Money Laundering Law)

ศึกษากฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินชั้นในส่วนของประวัติ การพัฒนาของการดำเนินการต่อทรัพย์สินที่มีการปกปิดเปลี่ยนสภาพ ทฤษฎีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ความหมาย ลักษณะ รูปแบบ วิธีการฟอกเงิน แหล่งสถานที่ฟอกเงิน หลักเกณฑ์พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

๖๒๗ ๔๑๒ กฎหมายอาญาระหว่างประเทศชั้นสูง ๓ (๓ - ๐ - ๙)
(Advanced International Criminal Law)

ศึกษากฎหมายอาญาระหว่างประเทศ ส่วนการกระทำผิดอาญาระหว่างประเทศในยามสันติ และสงคราม อำนาจอศาลแห่งรัฐในคดีอาญาตามกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ การพิจารณาคดีอาญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ อาชญากรรมสงคราม ความผิดฐานก่อการร้ายข้ามประเทศ ความผิดฐานละเมิดสิทธิมนุษยชนคือการทรมาน การลงอาญานักโทษที่ผิดธรรมดาและทารุณ กฎเกณฑ์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศและข้ามชาติ ความผิดในกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ การรุกราน อาชญากรรมสงคราม การล้างเผ่าพันธุ์ การค้ายาเสพติด การลักพาตัว การค้ามนุษย์ ความรับผิดชอบทางอาญาระหว่างประเทศของผู้กระทำความผิด การออกกฎหมายภายในและการให้สัตยาบันต่อสนธิสัญญาทางอาญาระหว่างประเทศ

๖๒๗ ๔๑๓ ทฤษฎีและหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๓ (๓ - ๐ - ๙)
(Theory and Principle of Criminal Procedure Law)

ศึกษาหลักนิติปรัชญาและประวัติพัฒนาการของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในประเทศไทยและต่างประเทศ ความสัมพันธ์ของกระบวนการดำเนินคดีอาญากับการคุ้มครองเสรีภาพของบุคคลในสังคมไทย หลักกฎหมายในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อำนาจพนักงานสอบสวนและศาลอาญา การฟ้องคดีอาญาและคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หมายเรียกและหมายอาญา การจับ ขัง จำคุก คั่น ยึด และปล่อยชั่วคราว การสอบสวน การชั้นสูตรพลิกศพ ความสัมพันธ์ของหลักกฎหมายอาญากับนิติวิทยาศาสตร์เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา และการพิสูจน์หลักฐานสำหรับการดำเนินคดีในศาล การฟ้องคดีอาญา การไต่สวนมูลฟ้อง การพิจารณาคำพิพากษา คำสั่ง การอุทธรณ์และฎีกา การบังคับตามคำพิพากษาและคำธรรมเนียม การอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษ รวมทั้งวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

๖๒๗ ๔๑๔ อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยาชั้นสูง**๓ (๓ - ๐ - ๙)****(Advanced Criminology and Penology)**

ศึกษาหลักปรัชญาและทฤษฎีอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา ทฤษฎีว่าด้วยสาเหตุของอาชญากรรม และการลงโทษประเภทต่างๆ ของอาชญากรรมและอาชญากร การวิเคราะห์อาชญากรรมและพฤติกรรมของอาชญากรหรือผู้กระทำผิด ทฤษฎีว่าด้วยการลงโทษ การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดและแก้ไขผู้กระทำผิดให้กลับเป็นคนดี แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในประเทศภาคพื้นยุโรปและอเมริกา ความเปลี่ยนแปลงของวัตถุประสงค์การลงโทษตามสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ความสัมพันธ์ทางอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา นโยบายทางอาญา และกฎหมายอาญา

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน (Public Law)**๖๒๗ ๔๒๑ กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองชั้นสูง****๓ (๓ - ๐ - ๙)****(Advanced Constitutional law and Political Institution)**

ศึกษากำเนิดและวิวัฒนาการของความคิดว่าด้วยรัฐและระบบการเมืองต่างๆ โดยเฉพาะแนวความคิดตามทฤษฎีรัฐธรรมนูญนิยม (Constitutionalism) และแนวความคิดสังคมนิยมโดยเน้นการศึกษา รูปแบบของรัฐบาล (Form of Government) ในรูปแบบต่างๆ เช่น ระบบประธานาธิบดี ระบบกึ่งประธานาธิบดี ระบบรัฐสภา และระบบของประเทศสังคมนิยม โดยจะเน้นการวิเคราะห์รูปแบบของรัฐบาลแต่ละรูปแบบเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาปัญหากฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมืองของไทย

๖๒๗ ๔๒๒ กฎหมายมหาชนเศรษฐกิจ**๓ (๓ - ๐ - ๙)****(Economic Public Law)**

ศึกษาถึงความหมาย การก่อรูปและที่มาของกฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจ โครงสร้างขององค์กรทางปกครองทางเศรษฐกิจ ในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ตลอดจนรัฐวิสาหกิจต่างๆ การแทรกแซงทางเศรษฐกิจ หลักกฎหมายเกี่ยวกับการแทรกแซงทางเศรษฐกิจ เช่น วิธีการทางกฎหมายของฝ่ายปกครองในการดำเนินกิจการทางเศรษฐกิจ ปัญหาเกี่ยวกับความชอบทางกฎหมาย และการควบคุมการแทรกแซงทางเศรษฐกิจ ทั้งก่อนและภายหลัง

๖๒๗ ๔๒๓ กฎหมายปกครองชั้นสูง**๓ (๓ - ๐ - ๙)****(Advanced Administrative Law)**

ศึกษาถึงรากฐานของกฎหมายปกครอง ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดระเบียบการปกครอง ทฤษฎีเกี่ยวกับนิติกรรมทางปกครอง หลักความชอบด้วยกฎหมาย สัญญาทางปกครอง การจัดทำกิจการทางปกครองต่างๆ ความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองและศาลปกครอง การควบคุมฝ่ายปกครองในประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน สหรัฐอเมริกา และวิธีการควบคุมฝ่ายปกครอง ทั้งในรูปแบบการควบคุมแบบป้องกัน การควบคุมแบบแก้ไข ปัญหาการควบคุมฝ่ายปกครองในประเทศไทย

๖๒๗ ๔๒๔ กฎหมายเลือกตั้งและรัฐสภาชั้นสูง**๓ (๓ - ๐ - ๙)****(Advanced Electoral and Parliamentary Law)**

ศึกษาถึงวิวัฒนาการและรูปแบบของรัฐสภาไทย และต่างประเทศ การเข้าสู่ตำแหน่งของสมาชิก รัฐสภา ระบบการเลือกตั้งประเภทต่างๆ กฎหมายเลือกตั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ อำนาจหน้าที่ของ

รัฐสภาไทยและต่างประเทศในการจัดทำกฎหมายการควบคุมฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ และอำนาจหน้าที่อื่น
ข้อบังคับการประชุมรัฐสภาไทยและต่างประเทศ กลไกและการจัดองค์กรของรัฐสภา

๖๒๗ ๔๒๕ สังคมวิทยาทางกฎหมาย

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Sociology of Law)

ศึกษาความหมาย วัตถุประสงค์ และความสัมพันธ์ของสังคมวิทยาทางกฎหมายกับสังคมศาสตร์
อื่นๆ วิธีการศึกษาโดยทั่วไป และเทคนิคเฉพาะ แนวความคิดของนักทฤษฎีคนสำคัญทางด้านสังคมวิทยาทาง
กฎหมาย อาทิ เวเบอร์ (Max Weber) เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim) เอเยริช (Eugene Ehrlich) ประเด็นปัญหา
สำคัญต่างๆ ในสังคมวิทยาทางกฎหมายปัจจุบัน

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มวิชากฎหมายเอกชน (Private Law)

๖๒๗ ๔๓๑ ทฤษฎีและหลักกฎหมายเอกชนขั้นสูง

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Theory and Principle of Advanced Public Law)

ศึกษารากฐานทางความคิดทฤษฎี และวิวัฒนาการทางกฎหมายและวิชานิติศาสตร์อันเป็นที่มา
ของระบบกฎหมายเอกชน เช่น ทฤษฎีเกี่ยวกับสภาพบุคคล เจตนา ความรับผิดชอบ ความเสมอภาค ความสุจริต และ
หลักการพื้นฐานของนิติสัมพันธ์แบบต่างๆ เป็นต้น

๖๒๗ ๔๓๒ กฎหมายแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงานขั้นสูง

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Advanced Labor Law and Labor Procedure Law)

ศึกษากฎหมายแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงานขั้นสูง กฎหมายเกี่ยวกับนโยบายแรงงานของ
รัฐ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ขั้นตอน กระบวนการจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางด้านแรงงาน ตลอดจนการระงับ
ข้อพิพาทตามกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ รวมทั้งกระบวนการยุติธรรมและวิธีพิจารณาคดีแรงงานในศาลแรงงาน
ของประเทศ

๖๒๗ ๔๓๓ กฎหมายการเงินและสถาบันการเงิน

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Financial Law and Financial Institution)

ศึกษากฎหมายการเงินและสถาบันการเงิน บทบาท นโยบาย การควบคุมและส่งเสริมทางการเงิน
ตลาดเงินและสัญญาทางการเงิน สถาบันการเงิน นโยบายและมาตรการในการดูแลสภาพคล่องและกฎหมาย
ข้อบังคับต่างๆ รูปแบบของธุรกรรมทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

๖๒๗ ๔๓๔ กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา

๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Intellectual Property Law)

ศึกษากฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา แนวคิดและหลักกฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทาง
ปัญญาของไทยและต่างประเทศ โดยเน้นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศไทย อันได้แก่ กฎหมายลิขสิทธิ์
กฎหมายเครื่องหมายการค้า กฎหมายสิทธิบัตร กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญากับแนวคิดทางการพัฒนาเศรษฐกิจ
ในแง่ภูมิของประเทศกำลังพัฒนา

๖๒๗ ๔๓๕ กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
(E-Commerce Law)

๓ (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษากฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ อันได้แก่ กฎหมายการติดต่อสื่อสารทางการค้า ศึกษาประเด็นของการจัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (e-Document) ที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อลดเงื่อนไขและเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในทางสากล ประเด็นปัญหาเรื่องกลไกการกำกับควบคุมดูแลธุรกิจบริการเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ยังมีข้อจำกัดในการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งประเด็นอื่นๆที่จำเป็น เปรียบเทียบปัญหาอุปสรรคในการใช้สื่อทำธุรกรรมทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

๖๒๗ ๔๓๖ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์
(Products Liability and Consumer Protection Laws)

๓ (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษากฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคและความรับผิดชอบในผลิตภัณฑ์ อาทิ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายอาหารและยา เครื่องสำอาง วัตถุมีพิษ การพิมพ์ การกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด เปรียบเทียบกฎหมายของไทยและต่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๖๒๗ ๔๓๗ กฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการเปรียบเทียบ
(Comparative Law of Business Reconstruction and Bankruptcy)

๓ (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการของไทยและต่างประเทศ การขอฟื้นฟูกิจการ การฟ้องคดีล้มละลาย การประนอมหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้ การพิทักษ์ทรัพย์ ยึดทรัพย์ การระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการและการล้มละลาย การพิพากษาคดีให้ล้มละลาย การปลดจากการล้มละลาย

๖๒๗ ๔๓๘ กฎหมายธุรกิจการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ
(International Trade, Business and Investment Law)

๓ (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษากฎหมายธุรกิจและการลงทุนระหว่างประเทศ การส่งออกและนำเข้า การพัฒนาและการควบคุมการประกอบกิจการของบริษัทข้ามชาติ กฎหมายและหลักปฏิบัติการลงทุนระหว่างประเทศ มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี การทำสัญญาซื้อขายระหว่างประเทศ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กฎหมายการส่งเสริมการลงทุน แนวโน้มความตกลงระหว่างประเทศในอนาคตในการเปิดเสรีทางการลงทุน หลักการเปิดเขตเสรีการลงทุนของอาเซียน เป็นต้น

๖๒๗ ๔๓๙ กฎหมายแพ่งลักษณะหนี้เปรียบเทียบ
(Comparative Law of Obligations)

๓ (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายลักษณะหนี้ของไทยและต่างประเทศ นิยามความหมายของหนี้ วัตถุประสงค์แห่งหนี้ การรับช่วงสิทธิ การโอนสิทธิเรียกร้อง การใช้สิทธิของลูกหนี้ การเพิกถอน การฉ้อฉล สิทธิยึดหน่วง บุริมสิทธิ ลูกหนี้และเจ้าหนี้หลายคน ความระงับแห่งหนี้

๖๒๗ ๔๔๐ กฎหมายลักษณะทรัพย์สินและที่ดินเปรียบเทียบ
(Comparative Law of Property and Land Use)

๓ (๓ - ๐ - ๙)

ศึกษากฎหมายลักษณะทรัพย์สินและที่ดินเปรียบเทียบ โดยศึกษากฎหมายไทยและต่างประเทศ ความหมาย และประเภทของทรัพย์สินและทรัพย์สิน การใช้สิทธิในทรัพย์สิน นิยามความหมายของที่ดิน นโยบาย

การใช้ที่ดิน การพัฒนาเกี่ยวกับกฎหมายที่ดิน ศึกษาปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและแนวทางการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น

๖๒๗ ๔๔๑ ทฤษฎีและหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Theory and Principle of Civil Procedure Law)

ศึกษาประวัติ ปรัชญา ทฤษฎี และแนวความคิดของกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ระบบการพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งของศาลไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ และวิเคราะห์พัฒนาการใหม่ของกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อหาแนวทางปรับปรุงกฎหมายไทยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๖๒๗ ๔๔๒ ทฤษฎีและหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ๓ (๓ - ๐ - ๙)

(Theory and Principles of Civil and Commercial Law)

ศึกษาทฤษฎีและหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตั้งแต่สมัยโรมันจนถึงสมัยการจัดทำประมวลกฎหมายประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย เป็นต้น บ่อเกิดและรากฐานกฎหมายแพ่งของไทยและต่างประเทศว่าด้วยนิติวิธี และนิติสัมพันธ์ ความสุจริต สิทธิเอกชน ความศักดิ์สิทธิ์แห่งเจตนาและความรับผิดชอบทางกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายนิติกรรมสัญญา หัก ละเมิด และทรัพย์ ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย เปรียบเทียบกฎหมายต่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๖๒๗ ๕๐๐ วิทยานิพนธ์ ๑๒ (๐ - ๐ - ๓๖)

(Thesis)

ศึกษาวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยซึ่งมีเนื้อหาสาระทางด้านการจัดการที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการทางพระพุทธศาสนาหรือเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ภายใต้การดูแลแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปฏิบัติตามระเบียบของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยขั้นตอนและรูปแบบของการนำเสนอวิทยานิพนธ์

๖๒๗ ๖๐๐ สารนิพนธ์ ๖ (๐ - ๐ - ๑๘)

(Research Paper)

ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในปัญหาหรือเรื่องที่น่าสนใจในบริบทของการจัดการ ที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการทางพระพุทธศาสนาหรือเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา ภายใต้การอนุญาต แนะนำและการควบคุมโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและเขียนรายงานในรูปของสารนิพนธ์

ภาคผนวก ข

ข้อบังคับต่างๆ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่อให้การบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยจึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งหรือมติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“นิสิต” ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

๖.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๖.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปีนับตั้งแต่สำเร็จการศึกษา และผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค และ

๖.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๗ บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

๗.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโท ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปีนับตั้งแต่สำเร็จการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ

๗.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นจากการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๘ บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

หมวดที่ ๒ การจัดและวิธีการศึกษา

ข้อ ๙ ระบบการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จัดการศึกษาเป็นระบบหน่วยกิตทวิภาค โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๖ สัปดาห์

บัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาคมีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเอก	๑๘	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๔๘	หน่วยกิต

๑๐.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	๙	หน่วยกิต
วิชาเอก	๙	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๖๐	หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีดังนี้

๑๑.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถจบการศึกษาได้ในระยะเวลา ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ตามข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้ต่ออายุสภานิสิตได้อีก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๓ การนับเวลาในข้อ ๑๑.๑ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาด้วยยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

๑๑.๔ รายวิชาที่กำหนดให้นิสิตฟังการบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมงและศึกษานอกเวลาอีกไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑๑.๕ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการ อภิปรายหรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๓ ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาการศึกษานอกเวลาแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษา ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๒ การเปลี่ยนสาขาวิชาจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตที่ขอเปลี่ยนสาขาวิชาโอนหน่วยกิตของรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้ศึกษาไว้แล้วไม่เกิน ๕ ปีได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน ๙ หน่วยกิต โดยไม่ให้นำไปคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมและรายวิชานั้นต้องได้ผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือ S

ข้อ ๑๓ การลาพักเรียนและการกลับเข้าศึกษาใหม่

๑๓.๑ นิสิตมีเหตุจำเป็น อาจลาพักการศึกษาภาคใดภาคหนึ่ง เมื่อได้ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษาใหม่ หากพ้นจากกำหนดการลาพักการศึกษาดังกล่าว นิสิตอาจขอลาพักการศึกษาเป็นกรณีพิเศษในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑๓.๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๑๓.๑.๒ มีความจำเป็นต้องเดินทางไปต่างประเทศ

๑๓.๑.๓ เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อบัณฑิตวิทยาลัย

๑๓.๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอื่นที่สำคัญ

ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้นับระยะเวลาที่ลาพักการศึกษารวมอยู่ในระยะเวลาศึกษาด้วย ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาดำเนินข้อ ๑๓.๑.๑

นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษา ยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้ว ในกรณีนี้ให้นิสิตได้ w ในทุกรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

ข้อ ๑๔ การฟื้นสภาพการเป็นนิสิต

นิสิตฟื้นสภาพการเป็นนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑๔.๑ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ ๑ ต่ำกว่า ๒.๕๐

๑๔.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐

๑๔.๓ ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑.๑ หรือข้อ ๑๑.๒ แล้วแต่กรณี

๑๔.๔ มหาวิทยาลัยลงโทษให้ฟื้นสภาพการเป็นนิสิตตามข้อ ๓๒.๕

๑๔.๕ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักตามข้อ ๑๓ หรือไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติตามข้อ ๑๗.๕

๑๔.๖ ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากการเป็นนิสิต

ข้อ ๑๕ นิสิตที่พ้นสภาพตามข้อ ๑๔.๕ และ ๑๔.๖ อาจขอกลับเข้าเป็นนิสิตใหม่ได้ภายในกำหนดระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่นิสิตพ้นสภาพการเป็นนิสิต และถ้าคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เห็นสมควรอนุมัติโดยให้คิดระยะเวลาที่พ้นสภาพการเป็นนิสิตนั้นรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด ในกรณีเช่นนี้นิสิตต้องเสียค่าธรรมเนียมต่างๆ เหมือนกับผู้ลาพักการศึกษาทั่วไป

หมวดที่ ๓

การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตและการลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๑๖ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๑๖.๑ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องนำหลักฐานที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดมายื่นต่อกองทะเบียนและวัดผลด้วยตนเองตามวันเวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาที่ต้องศึกษาในภาคนั้นทั้งหมดพร้อมกับการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วย

๑๖.๒ ผู้ไม่สามารถมายื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามวันที่กำหนดต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๗ วันหลังจากวันที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

ในกรณีที่ได้แจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบตามความความในวรรคแรกแล้ว ต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีที่มีมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง จึงอนุญาตให้มอบหมายผู้แทนมาขึ้นทะเบียนแทนได้ ทั้งนี้ต้องทำให้เรียบร้อยภายใน ๗ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

๑๖.๓ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เข้าศึกษาในสาขาวิชาใด ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของบัณฑิตวิทยาลัยในสาขาวิชานั้น และจะศึกษาเกินกว่า ๑ สาขาวิชาในขณะเดียวกันไม่ได้

ข้อ ๑๗ การลงทะเบียนรายวิชา

๑๗.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

๑๗.๒ นิสิตที่ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ นับจากวันเปิดภาคการศึกษา ไม่มีสิทธิลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๗.๓ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาต้องไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

๑๗.๔ นิสิตที่ลงทะเบียนล่าช้ากว่าที่กำหนด ต้องชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๕ นิสิตที่ไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาใดต้องลาพักการศึกษา ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓ หากไม่ปฏิบัติตามต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิต

๑๗.๖ นิสิตที่ได้ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาต้องลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหนึ่งท่านเป็นผู้แนะนำและช่วยวางแผนการศึกษาโดยคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งจากอาจารย์ที่มีชื่อในทำเนียบอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ การถอน เพิ่ม และเปลี่ยนรายวิชา

๑๙.๑ การถอนรายวิชาจะกระทำใ้ภายใต้เงื่อนไข และมีผลสืบเนื่องดังต่อไปนี้

๑๙.๑.๑ ในกรณีที่ขอถอนภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในระเบียน

๑๙.๑.๒ ในกรณีที่ขอถอนหลักจาก ๑๔ วันของภาคการศึกษาปกติแต่ไม่เกิน ๓๐ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป นิสิตจะได้รับ W ในรายวิชาที่ถอน

๑๙.๑.๓ ถ้านิสิตขอถอนรายวิชาใด เมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๒ นิสิตจะได้ F ในรายวิชานั้น เว้นแต่กรณีที่มิใช่เหตุผลพิเศษซึ่งคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติให้ถอนได้ ในกรณีเช่นนี้นิสิตจะได้ W ในรายวิชานั้น

๑๙.๒ การเพิ่มหรือเปลี่ยนรายวิชา ให้กระทำใ้ภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป และหากพ้นกำหนดนี้ต้องไปรับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ นิสิตผู้นั้นจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

หมวดที่ ๔

การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๐ การวัดผลการศึกษา

๒๐.๑ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษา โดยอาจทำการวัดผลระหว่างภาคด้วยวิธีการทดสอบ การเขียนรายงานการมอบหมายงานให้ทำหรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสมกับรายวิชานั้น

เมื่อสิ้นภาคการศึกษา ให้มีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้นหรือจะใช้วิธีการวัดผลอย่างอื่นที่เหมาะสมกับลักษณะของวิชานั้นๆ ก็ได้

บัณฑิตวิทยาลัยอาจกำหนดระเบียบที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ เพื่อใช้ในการวัดผลตามความเหมาะสมของแต่ละสาขาวิชาหรือรายวิชาก็ได้

๒๐.๒ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค นิสิตจะมีสิทธิเข้าสอบไล่หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดก็ตามเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นและ/หรือมีผลการทดสอบระหว่างภาคการศึกษาหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นที่พอใจของอาจารย์ประจำวิชา

ข้อ ๒๑ การประเมินผลการศึกษา

๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษาวิชาของบัณฑิตวิทยาลัยใช้เพียง ๖ ระดับ มีผลการศึกษาในระดับและค่าระดับดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (Excellent)	A	๔.๐
ดีมาก (Very good)	B+	๓.๕
ดี (Good)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (Very Fair)	C+	๒.๕
พอใช้ (Fair)	C	๒.๐
ตก (Failed)	F	๐

๒๑.๒ ในรายวิชาใดที่หลักสูตรกำหนดให้เป็นรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตให้แสดงผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์

ผลการศึกษา

S (Satisfactory)

เป็นที่พอใจ

U (Unsatisfactory)

ไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๓ ในรายวิชาใดยังไม่ได้ทำการวัดผลหรือไม่มีการวัดผล ให้รายงานการศึกษารายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์

สภาพการศึกษา

I (Incomplete)

ไม่สมบูรณ์

SP (Satisfactory Progress)

ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ

UP (Unsatisfactory Progress)

ไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ

W (Withdrawn)

ถอนรายชื่อนวิชาที่ศึกษา

Au (Audit)

ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๑.๔ การประเมินผลวิทยานิพนธ์

๒๑.๔.๑ ให้ใช้ IP (In Progress) สำหรับวิทยานิพนธ์ที่อยู่ระหว่างการเรียบเรียง

๒๑.๔.๒ การประเมินผลวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วให้กำหนดเป็น ๔

ระดับดังนี้

ผลการศึกษา

ระดับ

ดีเยี่ยม (Excellent)

A

ดี (Good)

B+

ผ่าน (Passed)

B

ตก (Failed)

F

๒๑.๕ การให้ F ให้กระทำในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๕.๑ นิสิตขอถอนรายวิชา เมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๕.๒ นิสิตเข้าสอบและสอบตกตามข้อ ๒๐.๑

๒๑.๕.๓ นิสิตไม่มีสิทธิเข้าสอบตามข้อ ๒๐.๒

๒๑.๕.๔ นิสิตไม่แก้ค่า I ตามข้อ ๒๑.๖.๒ วรรคสุดท้าย

๒๑.๕.๕ นิสิตทำผิดระเบียบการสอบไล่และได้รับการตัดสินให้สอบตก

๒๑.๖ การให้ I จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๖.๑ นิสิตมีเวลาเรียนในรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ แต่มิได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๒๑.๖.๒ อาจารย์ประจำวิชาและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรให้รอผลการศึกษาเพราะนิสิตยังปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์

การแก้ค่า I นิสิตจะต้องสอบและ/หรือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ประจำวิชาให้ครบถ้วน เพื่อให้อาจารย์ประจำวิชาวัดผล และส่งผลการศึกษาของนิสิตผู้นั้นแก่บัณฑิตวิทยาลัยภายในภาคการศึกษาถัดไป

๒๑.๗ การให้ S จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๗.๑ รายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาเป็นที่พอใจ และหลักสูตรกำหนดให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับ

๒๑.๗.๒ รายวิชาซึ่งนิสิตได้ลงทะเบียนศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยและได้รับอนุมัติให้โอนหน่วยกิตตามข้อ ๑๒

๒๑.๘ การให้ U จะกระทำเฉพาะในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลโดยไม่มีค่าระดับและมีผลการศึกษาไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๙ การให้ IP จะกระทำเพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค นับแต่ภาคที่นิสิตลงทะเบียนเพื่อทำวิทยานิพนธ์

๒๑.๑๐ การให้ W จะกระทำเฉพาะในกรณีที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๑๓ ข้อ ๑๙.๑.๒ และข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๑๑ การให้ Au ในรายวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๑.๑๒ การให้ SP จะให้เฉพาะกรณีที่เป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังมีได้วัดผล

การวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้ว แต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ทำการวัดผลรายวิชาที่ได้ SP เป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

๒๑.๑๓ การให้ UP จะให้เฉพาะกรณีที่เป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจแต่ยังมีได้วัดผล

การวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้ว แต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ทำการวัดผลรายวิชาที่ได้ UP นั้นเป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

ข้อ ๒๒ การนับหน่วยกิตและการลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

๒๒.๑ การนับหน่วยให้ครบหลักสูตร ให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอบได้ระดับ A, B, C หรือ S เท่านั้น เว้นแต่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นวิชาบังคับหรือวิชาเอก ซึ่งนิสิตต้องได้ไม่ต่ำกว่า B หรือ S

๒๒.๒ นิสิตที่ได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในรายวิชาบังคับหรือวิชาเอกต้องลงทะเบียนศึกษารายวิชานั้นอีก และสอบให้ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B หรือ S แล้วแต่กรณี

๒๒.๓ ในกรณีที่นิสิตได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในวิชาเลือก นิสิตมีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเดิมหรืออาจลงทะเบียนรายวิชาอื่นในกลุ่มเดียวกันได้

๒๒.๔ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนรายวิชาซ้ำหรือแทนตามที่หลักสูตรกำหนดการนับ หน่วยกิตตามข้อ ๒๒.๑ นับจำนวนหน่วยกิตได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ ๒๓ ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค โดยคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคของรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และคำนวณหาค่าเฉลี่ยสะสมสำหรับรายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

ข้อ ๒๔ การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค ให้คำนวณโดยคูณค่าระดับของแต่ละรายวิชาด้วย หน่วยกิตของรายวิชานั้นแล้วรวมผลคูณของแต่ละรายวิชาเข้าด้วยกัน และหารผลรวมนั้นด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น โดยคิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

ข้อ ๒๕ รายวิชาใดที่มีรายงานผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ I S U W และ Au ไม่ให้นำรายวิชานั้นมาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยตามข้อ ๒๔

หมวดที่ ๕

การทำวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัยวางระเบียบว่าด้วยการทำวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๗ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ มีหลักปฏิบัติดังนี้

๒๗.๑ ระดับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาค การศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๖ หน่วยกิต จึงจะมีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๒ ระดับปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต นิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาค การศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิตจึงจะมีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๓ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ข้อ ๒๘ รูปแบบของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๙ วิทยานิพนธ์ซึ่งผ่านการประเมินผลแล้ว ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตหรือปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

การนำวิทยานิพนธ์ออกโฆษณาเผยแพร่ ต้องได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

หมวดที่ ๖

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๐ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

๓๐.๑ มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหรือไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒

๓๐.๒ ได้ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๓ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๔ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม

๓๐.๕ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและรายวิชาเอกทุกวิชาและได้ระดับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S เป็น U

๓๐.๖ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์ และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๑ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์รับปริญญา

๓๑.๑ มีคุณสมบัติตามข้อ ๓๐

๓๑.๒ ไม่ติดค้างค่าธรรมเนียมใดๆ

๓๑.๓ ไม่อยู่ระหว่างการถูกลงโทษใดๆ

หมวดที่ ๗

ความประพฤติและวินัยนิสิต

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดเกี่ยวกับการสอบ ต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิด ดังนี้

๓๒.๑ ภาคทัณฑ์

๓๒.๒ ให้สอบทรายวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายรายวิชา

๓๒.๓ ให้สอบตกหมดทุกรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

๓๒.๔ ให้พักการศึกษาตั้งแต่ ๑ ภาคการศึกษา ถึง ๓ ภาคการศึกษาแล้วแต่กรณี

๓๒.๕ ให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๓๓ นิสิตต้องมีความประพฤติเรียบร้อยดีงาม ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งหรือประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย และได้รับโทษนอกจากที่ระบุไว้แล้วใน ข้อ ๓๒ นิสิตต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิดดังนี้

๓๓.๑ ชดใช้ค่าเสียหาย

๓๓.๒ ระงับการให้ปริญญาไม่กำหนดไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๓๓.๓ ระงับการออกไปแสดงผลการศึกษามีกำหนดไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาลงโทษนิสิตที่มีความประพฤติเสียหายหรือกระทำผิดต่างๆ ตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ตามสมควรแก่กรณี

เฉพาะกรณีที่นิสิตกระทำความผิดระเบียบการสอบทุกประเภทของบัณฑิตวิทยาลัยให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยร่วมกับกรรมการควบคุมการสอบ เป็นผู้พิจารณาลงโทษตามสมควรแก่กรณีตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ดังต่อไปนี้

๓๕.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๒ ยังคงปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาโท พุทธศักราช ๒๕๓๐

๓๕.๒ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยพ.ศ.๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาพ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาพ.ศ.๒๕๔๑แก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ.๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๐.๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๑๐.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชรัตนโมลี)

อุปนายสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๓)
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๙**

เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและมหาบัณฑิต

๖.๑ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

๖.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ

๖.๑.๒ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๒ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต

๖.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๖.๒.๒ ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค และ

๖.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

๗.๑ ระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑

๗.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๗.๑.๒ ต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ ระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันสำเร็จการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ และ

๗.๑.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๗.๒ ระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๒ และแบบ ๒.๒

๗.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเปรียญธรรมเก้าประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ

๗.๒.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ จากรบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค

๗.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ การศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาคหรือไตรภาค ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา

ระบบทวิภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน ที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยก็ได้

ระบบไตรภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๐.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก (๑) และ แผน ก (๒)

๑๐.๓ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ข

๑๐.๔ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ และแบบ ๒

โครงสร้างของแต่ละหลักสูตร การศึกษารายวิชาและการทำวิทยานิพนธ์ตามจำนวนหน่วยกิตให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย”

ข้อ ๕ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

๑๑.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตร ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๓ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ให้มีระยะเวลาศึกษามีไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๔ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ ภาค การศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ ภาค การศึกษาปกติ และไม่เกิน ๒๑ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาตามที่กำหนดคณะกรรมการประจำ บัณฑิตวิทยาลัย อาจอนุมัติให้ต่ออายุสภานิสิตได้อีก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๕ การนับเวลาในข้อ ๑๑ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาด้วยยกเว้น นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๑.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษารายวิชา แบ่งเป็น ๗ ระดับและค่าระดับ ดังนี้

ระดับ	A	A-	B+	B	C+	C	F
ค่าระดับ	๔.๐๐	๓.๖๗	๓.๓๓	๓.๐๐	๒.๕๐	๒.๐๐	๐

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ มีหลักปฏิบัติดังนี้

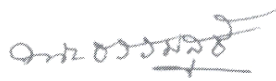
๒๗.๑ นิสิตหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาค

๒๗.๒ นิสิตหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ มีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติ ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ หลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว

๒๗.๓ นิสิตหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๒ ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาค การศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต มีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติ ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๔ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้ หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่าง วิทยานิพนธ์แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔)
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓**

เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตที่รับเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๓๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๐ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

๓๐.๑ มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าและไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑

๓๐.๒ ได้ศึกษารายวิชาต่างๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน

หลักสูตร

๓๐.๓ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๔ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม

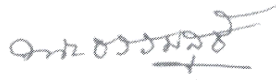
๓๐.๕ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและรายวิชาเอกทุกรายวิชาและได้ระดับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U

๓๐.๖ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓๐.๗ วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding)

๓๐.๘ วิทยานิพนธ์ในหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกร่วมกลั่นกรองก่อนการตีพิมพ์ (Peer - review) และเป็นที่ยอมรับ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕)
พุทธศักราช ๒๕๕๓**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบางส่วนของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓)”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตที่รับเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ
พ.ศ. ๒๕๔๑**

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
- (๓) กรรมการผู้เป็นคณาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนสี่รูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี
- (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
- (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ หัวหน้าภาควิชา
- (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการประจำคณะ

ข้อ ๖ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระการดำรงตำแหน่งของคณบดี

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ

(๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานเพื่อเสนอต่อสภา

วิชาการ

(๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๘ ให้มีการประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ อย่างน้อยปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๒

เพื่อให้การจัดการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย เพละเพ่อนุมัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องมีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และมีจำนวนชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาเท่ากับการศึกษาภาคปกติ

ข้อ ๔ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่าหรือมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบนี้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๗ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

(พระมหาสมจินต์ สมมาบุญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗**

เพื่อให้การศึกษาวชิการมฐานของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลู่วัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน ดังนี้

(๑) วางนโยบาย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน การวัดผลและติดตามผลลัพธ์ของการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน

(๒) กำหนดวัน เวลาและสถานที่ สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน

(๓) รายงานผลการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐานต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้นิสิตบัณฑิตวิทยาลัยฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน ในวัน เวลาและสถานที่ตามที่ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

(๑) นิสิตระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๒) นิสิตระดับมหาบัณฑิตต้องฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

(๓) นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน โดยให้ใช้ กับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๕ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตและพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๒. ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๘ หน่วยกิต

โดยแบ่งการศึกษา เป็น ๒ แผน ดังนี้

๑) แผน ก เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก (๑) ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๘ หน่วยกิต และบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ก (๒) ศึกษาวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๒) แผน ข ศึกษาวิชาไม่น้อยกว่า ๓๒ หน่วยกิต และทำการศึกษาอิสระซึ่งมีค่าเทียบได้ ๖ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
การศึกษาอิสระ		๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๓. ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑) แบบ ๑ ผู้เข้าศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๗๘ หน่วยกิต

๒. แบบ ๒ แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๙ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเอก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่า	๕๔	หน่วยกิต

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชรัตนโมลี)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน
นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้การจัดการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย เพละเพ่อนุมัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๕๒
- ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ ๓ ภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องมีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และมีจำนวนชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาเท่ากับการศึกษาภาคปกติ
- ข้อ ๔ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิตและไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป
- นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่าหรือมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ
- ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบนี้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒
- ข้อ ๗ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตและพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๒. ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๘ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษา เป็น ๒ แผน ดังนี้

๑) แผน ก เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก (๑) ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๘ หน่วยกิต และบัณฑิตวิทยาลัย อาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ก (๒) ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๒) แผน ข ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๒ หน่วยกิต และทำการศึกษาอิสระซึ่งมีค่าเทียบได้ ๖ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
การศึกษาอิสระ		๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๓. ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑) แบบ ๑ ผู้เข้าศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๗๘ หน่วยกิต

๒. แบบ ๒ แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๙ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๕๔	หน่วยกิต

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชรัตนโมลี)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง กำหนดรายวิชาให้นิสิตคุณุหัตถศึกษาเพิ่มเติม

เพื่อให้การจัดการศึกษาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับคุณุหัตถ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัยจึงสมควรกำหนดรายวิชาบาลี ให้ศึกษาเพิ่มเติม

อาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันอังคารที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงให้ยกเลิกประกาศบัณฑิตวิทยาลัย เรื่อง กำหนดรายวิชาให้นิสิตคุณุหัตถศึกษาเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และกำหนดรายวิชาบาลี ให้ศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

๑. วิชา	๑๐๒ ๓๐๒	การใช้ภาษาบาลี ๑	(๓) (๓-๐-๖)
		Usage of Pali I	
๒. วิชา	๑๐๒ ๓๐๖	การใช้ภาษาบาลี ๒	(๓) (๓-๐-๖)
		Usage of Pali II	

ให้รายวิชาเหล่านี้เป็นรายวิชาเรียนเสริมโดยไม่นับหน่วยกิตและแสดงผลการเรียนด้วยสัญลักษณ์ S หรือ U

นิสิตที่สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษาตั้งแต่ประโยค ป.๓ ขึ้นไป หรือสำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาบาลี ไม่ต้องลงทะเบียนเรียน
ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หน้า ๒๗

เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๒๘๙ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นการเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดปริญญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ (๒) และมาตรา ๕๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศ กำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชา อักษรย่อ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษสำหรับสาขานิติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีปริญญาสามชั้น คือ

(ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อว่า “น.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Laws” ใช้อักษรย่อ “LL.D.”

(ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “นิติศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อว่า “น.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Laws” ใช้อักษรย่อ “LL.M.”

(ค)ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “นิติศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อว่า “น.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Laws” ใช้อักษรย่อ “LL.B.”

ข้อ ๒ การกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขานิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้มีผลการกำหนดชื่อปริญญาและอักษรย่อ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พระธรรมสุธี

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ประกาศอนุมัติหลักสูตรฯและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

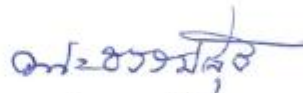
ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง อนุมัติเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
(สำหรับบรรพชิตและคฤหัสถ์) คณะสังคมศาสตร์

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ วันพุธที่ ๒๕
มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์ (สำหรับบรรพชิตและคฤหัสถ์) คณะสังคมศาสตร์ ตั้งแต่วันพุธที่ ๒๕ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ที่ ๑๑๕๐/๒๕๖๑
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต

เพื่อให้การดำเนินการในการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ประกอบด้วย

๑. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	ประธานกรรมการ
๒. คณบดีคณะสังคมศาสตร์	รองประธานกรรมการ
๓. พระสิทธิอินดิธาดา, ดร.	รองประธานกรรมการ
๔. ศ.ดร.วารี นาสกุล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๕. ศ.พล.ต.ท.หญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. รศ.วินัย ล้าเลิศ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รศ.พัฒนะ เรือนใจดี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๘. ดร.สมบัติ อรรถพิมล	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. รศ.ดร.โกเมศ ขวัญเมือง	กรรมการ
๑๐. รศ.ดร.สุรพล สุขะพรหม	กรรมการ
๑๑. ผศ.ดร.อชชนันท์ อิศรเดช	กรรมการ
๑๒. ดร.ประเสริฐ สัมประเสริฐ	กรรมการ
๑๓. ผศ.ร.อ.ดร.ประมาณเลิศ อัจฉริยปัญญากุล	กรรมการ
๑๔. หัวหน้าภาควิชานิติศาสตร์	กรรมการและเลขานุการ
๑๕. นายสมศักดิ์ สุกเพ็ง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๖. นายมารุตพงศ์ มาสิงห์	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(พระราชปรีดีทิพย์, ศ.ดร.)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
ประวัติและผลงานทางวิชาการอาจารย์ประจำหลักสูตร

ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑. ชื่อ-สกุล พระสิทธินิติธาดา (ชลัช โชติทตฺโต/พรหมะวัน)
๒. เลขประจำตัวประชาชน ๓ ๒๖๐๔ ๐๐๔๗๓ XX X
๓. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
๔. คุณวุฒิ

คุณวุฒิ	ชื่อปริญญา	สาขา	มหาวิทยาลัย	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ
ปริญญาเอก	น.ด.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๕๕
ปริญญาโท	น.ม.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๕๒
ปริญญาตรี	น.บ.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๔๘

๕. ผลงานทางวิชาการ

๕.๑ เอกสารการสอน

-

๕.๒ ผลงานวิจัย

พระสิทธินิติธาดา (ชลัช พรหมะวัน). “สถานภาพทางกฎหมายของวัดที่มีได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาและสำนักสงฆ์”. วารสารรามคำแหง ฉบับนิติศาสตร์. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑. (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๙): ๕๓-๘๑.

๕.๓ หนังสือ/ตำรา

พระสิทธินิติธาดา (ชลัช พรหมะวัน). (๒๕๖๐). สถานภาพการเป็นเจ้าพนักงานตามความในประมวลกฎหมายอาญาของพระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งในการปกครองคณะสงฆ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๓๓๓ หน้า.

๕.๔ บทความทางวิชาการ

พระสิทธินิติธาดา (ชลัช พรหมะวัน), วรพจน์ ถนอมกุล. “อายุความในคดีอาญา”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (MCU Congress II). เรื่อง “คุณภาพอุดมศึกษาไทยในยุค Thailand ๔.๐” เล่ม ๒. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา. (เมษายน ๒๕๖๑): ๑๑๐๘ - ๑๑๑๖.

๕.๕ รายวิชาที่สอน/ภาระการสอน

- รายวิชากฎหมายเกี่ยวกับพระสงฆ์
- รายวิชากฎหมายอาญา ๒
- รายวิชากฎหมายคณะสงฆ์ของไทย
- รายวิชากฎหมายอาญา ๑
- รายวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๑

ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑. ชื่อ-สกุล ดร.โกเมศ ขวัญเมือง
 ๒. เลขประจำตัวประชาชน ๓ ๑๐๐๖ ๐๐๘๘๖ XX X
 ๓. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
 ๔. คุณวุฒิ

คุณวุฒิ	ชื่อปริญญา	สาขา	มหาวิทยาลัย	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ
ปริญญาเอก	Doctorat D' Université	Law	University of Nice, France	๒๕๒๖
ปริญญาตรี	น.บ.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๑๗

๕. ผลงานทางวิชาการ

๕.๑ เอกสารการสอน

-

๕.๒ ผลงานวิจัย

โกเมศ ขวัญเมือง, วรพจน์ ฅนอมกุล. “ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความพยายามทำให้สหภาพเมียนมาร์เป็นประชาธิปไตยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ค.ศ. ๒๐๐๘”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๖๑): ๗๔-๘๕.

๕.๓ หนังสือ/ตำรา

โกเมศ ขวัญเมือง. (๒๕๕๙). กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมืองเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ภูทับเบิก. จำนวน ๘๙๐ หน้า.

๕.๔ บทความทางวิชาการ

โกเมศ ขวัญเมือง. “กระบวนการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) : ๓๒๓-๓๓๗.

๕.๕ รายวิชาที่สอน/ภาระการสอน

- กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันการเมือง
- กฎหมายอาญา ๓
- กฎหมายระหว่างประเทศแผนกบุคคลและคดีอาญา
- หลักกฎหมายมหาชน
- กฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
- กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง

ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑. ชื่อ-สกุล ดร.ประเสริฐ ลิ้มประเสริฐ

๒. เลขประจำตัวบัตรประชาชน ๓ ๑๐๐๕ ๐๓๑๒๑ XX X

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

๔. คุณวุฒิ

คุณวุฒิ	ชื่อปริญญา	สาขา	มหาวิทยาลัย	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ
ปริญญาเอก	น.ด.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๕๕
ปริญญาโท	น.ม.	กฎหมายธุรกิจ	มหาวิทยาลัยเกริก	๒๕๕๐
เนติบัณฑิต	น.บ.ท.	นิติศาสตร์	เนติบัณฑิตยสภา	๒๕๔๒
ปริญญาตรี	น.บ.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๒๒

๕. ผลงานทางวิชาการ

๕.๑ เอกสารการสอน

-

๕.๒ ผลงานวิจัย

วันนันทกานต์ รุจภักดิ์, สัญญพงศ์ ลิ้มประเสริฐ, แต่งเทียน อยู่เถา, ประเสริฐ ลิ้มประเสริฐ. “การดำเนินงานด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการเกิดอาชญากรรมคดีพิเศษของศูนย์เครือข่ายและพันธมิตรภาคประชาชน กรมสอบสวนคดีพิเศษ”. วารสารสหศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑. (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๕๙) : ๑๘๓-๑๙๖.

๕.๓ หนังสือ/ตำรา

ประเสริฐ ลิ้มประเสริฐ, ดร., วรพจน์ ถนอมกุล, ดร.. (๒๕๖๑). การใช้อำนาจปกครองคณะสงฆ์ของมหาเถรสมาคมไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ ๒. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (๑๓๕ หน้า).

๕.๔ บทความทางวิชาการ

พัฒนา เรือนใจดี, รศ., ประเสริฐ ลิ้มประเสริฐ, ดร.. “การพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการแพทย์แผนไทยศึกษาเฉพาะกรณีพืชสมุนไพร”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (MCU Congress II). เรื่อง “คุณภาพอุดมศึกษาไทยในยุค Thailand ๔.๐” เล่ม ๒. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา. (เมษายน ๒๕๖๑): ๑๑๑๗ – ๑๑๒๓.

๕.๕ รายวิชาที่สอน/ภาระการสอน

- กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและสัญญา
- กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเช่าทรัพย์ เช่าซื้อ จ้างแรงงาน จ้างทำของ รับขน ยืม
- กฎหมายแรงงานและการประกันสังคม
- กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัว
- พระธรรมนูญศาลยุติธรรมและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑. ชื่อ-สกุล ดร.วรพจน์ ถนนอมกุล
๒. เลขประจำตัวบัตรประชาชน ๓ ๑๐๑๔ ๐๐๗๕๓ XX X
๓. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
๔. คุณวุฒิ

คุณวุฒิ	ชื่อปริญญา	สาขา	มหาวิทยาลัย	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ
ปริญญาเอก	น.ด.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๒๕๖๐
ปริญญาโท	น.ม.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยเดอแบริ่ง	๒๕๓๔
เนติบัณฑิต	น.บ.ท.	นิติศาสตร์	เนติบัณฑิตยสภา	๒๕๒๙
ปริญญาตรี	น.บ.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	๒๕๒๘

๕. ผลงานทางวิชาการ

๕.๑ เอกสารการสอน

-

๕.๒ ผลงานวิจัย

โกเมศ ขวัญเมือง, วรพจน์ ถนนอมกุล. “ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความพยายามทำให้สหภาพเมียนมาร์เป็นประชาธิปไตยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ค.ศ. ๒๐๐๘”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๖๑): ๗๔-๘๕.

๕.๓ ตำรา

ประเสริฐ ลิ้มประเสริฐ, ดร., วรพจน์ ถนนอมกุล, ดร.. (๒๕๖๑). การใช้อำนาจปกครองคณะสงฆ์ของมหาเถรสมาคมไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ ๒. พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๑๓๕ หน้า.

๕.๔ บทความทางวิชาการ

พระสิทธินิติธาดา (ชลัช พรหมะวัน), วรพจน์ ถนนอมกุล. “อายุความในคดีอาญา”. ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๒ (MCU Congress II). เรื่อง “คุณภาพอุดมศึกษาไทยในยุค Thailand ๔.๐” เล่ม ๒. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา. (เมษายน ๒๕๖๑) : ๑๑๐๘ - ๑๑๑๖.

๕.๕ รายวิชาที่สอน/ภาระการสอน

- หลักกฎหมายเอกชน
- กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด จัดการงานนอกสั่ง ลากมิกควรได้
- กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเงิน บัญชีเดินสะพัด
- กฎหมายอาญา ๑
- กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยซื้อขาย แลกเปลี่ยน ให้

ประวัติและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑. ชื่อ-สกุล พลตำรวจโทหญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย

๒. เลขประจำตัวบัตรประชาชน X XXXX XXXXX XX X

๓. ตำแหน่งทางวิชาการ ศาสตราจารย์

๔. คุณวุฒิ

คุณวุฒิ	ชื่อปริญญา	สาขา	มหาวิทยาลัย	ปี พ.ศ. ที่สำเร็จ
ปริญญาเอก	รป.ด.	รัฐประศาสนศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๒๕๕๕
ปริญญาโท	น.ม.	กฎหมายมหาชน	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๔๘
ปริญญาโท	ร.ม.	การปกครอง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๕๒๙
เนติบัณฑิต	น.บ.ท.	นิติศาสตร์	เนติบัณฑิตยสภา	๒๕๒๘
ปริญญาตรี	น.บ.	นิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๒๘
ปริญญาตรี	ร.บ.	รัฐศาสตร์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๕๒๒

๕. ผลงานทางวิชาการ

๕.๑ เอกสารการสอน

-

๕.๒ ผลงานวิจัย

นัยนา เกิดวิชัย และคณะ. “กลไกการมีส่วนร่วมระหว่างตำรวจและประชาชนในการแก้ไขปัญหาจราจร บริเวณห้างสรรพสินค้า โรงเรียน และตลาดสด ในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล”. (ได้รับทุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)). วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๔. (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๖๐): ๘๐-๙๓.

ยุทธนา ปราณีต, นัยนา เกิดวิชัย, กฤษ เพิ่มทันจิตต์. “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑. (มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๐): ๑๖๙-๑๘๒.

บุญทัน ดอกไธสง, สุริยา รักษาเมือง, ประเวศน์ มหารัตน์สกุล, นัยนา เกิดวิชัย. “การบูรณาการพุทธธรรมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารงานภาครัฐอย่างลุ่มลึกในการศึกษาระดับสูงของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒. (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๖๐): ๖๙-๘๔.

จิตวิฑูฒิ หมั่นมี, อนุวัต กระสังข์, สุรพล สุษะพรหม, นัยนา เกิดวิชัย. “คุณลักษณะของบัณฑิตที่มีผลต่อการจ้างงานของบัณฑิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธและสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑. (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๘): ๑๐๑-๑๑๕.

๕.๓ ตำรา

นัยนา เกิดวิชัย, พล.ต.ท.หญิง. (๒๕๖๐). คำอธิบายเรียงมาตราพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.

๒๕๒๒. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒. นครปฐม: สำนักพิมพ์นิติเนย์. จำนวน ๕๙๗ หน้า.

นัยนา เกิดวิชัย, พล.ต.ท.หญิง. (๒๕๖๐). คำอธิบายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ

พ.ศ. ๒๕๒๖. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. นครปฐม: สำนักพิมพ์นิติเนย์. จำนวน ๒๗๒ หน้า.

๕.๔ บทความทางวิชาการ

ศ.พล.ต.ท.หญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย. “กลยุทธ์การนำหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานฝ่ายซ่อมใหญ่ อากาศยานอุড়েเกาะ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)”, วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑. (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๐): ๑๔๖-๑๕๗.

ศุภชัย นิยมสะอาด, ศ.พล.ต.ท.หญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย, รศ.สุพล อิงประสาร. “ปัญหากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสาธารณภัย ศึกษาเฉพาะกรณีอุทกภัยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร”. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓. (๒๕๕๙): ๑๓๗-๑๔๔.

ณัฐวิชัย ราชแก้ว, ศ.พล.ต.ท.หญิง ดร.นัยนา เกิดวิชัย. “ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการดำเนินการตามหมายจับ ภายใต้กลุ่มประเทศประชาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้”, วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต. ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๑. (๒๕๕๘): ๒๒๗-๒๓๔.

๕.๕ รายวิชาที่สอน/ภาระการสอน

-